

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СЛУЖБИ**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри кримінального,
кримінально-виконавчого права та
кримінології,

доктор юридичних наук, доцент,
заслужений юрист України

_____ **Садіг ТАГІЄВ**

« ____ » _____ 2023 року

Кафедра кримінального, кримінально-виконавчого права та кримінології

СИЛАБУС

з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право»

для спеціальностей 053 «Психологія», 081 «Право»

та 262 «Правоохоронна діяльність»

форма навчання: денна та заочна

Підготував: старший викладач кафедри
кримінального, кримінально-виконавчого
права та кримінології,
майор внутрішньої служби

_____ **Максим ПУЗИРЕВСЬКИЙ**

Розглянуто та схвалено на засіданні кафедри кримінального,
кримінально-виконавчого права та кримінології «31» серпня 2023 р.
Протокол № 13.

1. Анотація навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право»:

Навчальна дисципліна «Кримінально-виконавче право» є обов'язковою (нормативною) дисципліною в процесі кваліфікованої підготовки здобувачів вищої освіти в Академії Державної пенітенціарної служби (далі – Академія).

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» є галузь науки кримінально-виконавчого права, що висвітлює проблеми правового регулювання виконання та відбування покарань. Оскільки наука кримінально-виконавчого права має своїм основним завданням пізнати відповідні явища та закономірності, а навчальна дисципліна – дати отримані завдяки науковим дослідженням знання, вбачається, що зміст навчальної дисципліни відображає зміст відповідної науки.

Мета та завдання навчальної дисципліни:

Метою викладання навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» є підготовка кваліфікованих спеціалістів для органів та установ виконання покарань Державної кримінально-виконавчої служби України.

Основними *завданнями* вивчення навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» є:

- вивчення та визначення основних напрямів ефективного виконання покарань та пробації за умов суворого дотримання вимог законності;
- вивчення нормативно-правової бази України, що регулює кримінально-виконавчі правовідносини;
- вивчення основних напрямів діяльності органів та установ виконання покарань та громадськості для досягнення мети виправлення і ресоціалізації засуджених;
- вивчення основних напрямів діяльності, пов'язаної із запобіганням вчиненню кримінальних та інших правопорушень засудженими як під час відбування покарання, так і після звільнення;
- набуття навичок щодо вмілого використання здобувачами вищої освіти теоретичних знань під час практичної діяльності;
- засвоєння теоретичних положень, що регламентують порядок і умови виконання покарань та пробації;
- дослідження проблем сучасної пенітенціарної системи України;
- вивчення напрямів діяльності державних органів і громадськості для забезпечення соціальної адаптації осіб, звільнених з установ виконання покарань.

Виконання основних завдань, що стоять перед навчальною дисципліною «Кримінально-виконавче право» досягається за допомогою вивчення навчального матеріалу, який надається під час лекційних занять, підлягає опрацюванню під час самостійної підготовки та закріплюється під час проведення семінарських і практичних занять.

Окремо необхідно зазначити, що згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі вищої освіти повинні:

знати:

- міжнародні документи та матеріали, що відображають новітні світові погляди на порядок і умови виконання покарань, як пов'язаних із позбавленням волі, так і не пов'язаних з ним, правовий статус різних категорій осіб, які засуджені до покарань, вимоги, яким повинен відповідати персонал Державної кримінально-виконавчої служби України;
- Закони України, нормативно-правові акти Міністерства юстиції України та інші нормативні документи, що визначають державну політику у сфері виконання покарань та пробації;
- мету, завдання, зміст, принципи та методи кримінально-виконавчого права України;
- систему органів та установ держави, що виконують покарання та пробацію;
- правову регламентацію діяльності слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України;
- правову регламентацію, порядок і умови виконання та відбування покарань;
- правові засади функціонування уповноважених органів з питань пробації;

- правову регламентацію та порядок прийому засуджених до позбавлення волі на певний строк і довічного позбавлення волі до установ виконання покарань, їх облік, переведення до інших установ виконання покарань та звільнення за різними підставами від відбування покарання;
- правову регламентацію та особливості режиму відбування покарання в установах виконання покарань різних видів та рівнів безпеки;
- умови тримання засуджених до позбавлення волі на певний строк та довічного позбавлення волі в структурних дільницях виправних колоній;
- правову регламентацію та порядок відбування покарання в дисциплінарних батальйонах;
- правову регламентацію та порядок вирішення питань трудового і побутового влаштування засуджених до обмеження або позбавлення волі на певний строк після їх звільнення;
- правову регламентацію та порядок дій адміністрації установ виконання покарань щодо запобігання вчиненню кримінальних та інших правопорушень засудженими та іншими особами;
- правовий статус персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України та заходи державних органів щодо його поліпшення.

вміти:

- користуватись у своїй професійній діяльності Законами України, нормативно-правовими актами Міністерства юстиції України та іншими нормативними документами, що визначають державну політику у сфері виконання покарань та пробації;
- організувати прийом засуджених до покарань, пов'язаних з позбавленням волі, до установ виконання покарань та застосовувати основні елементи режиму виконання та відбування покарань;
- користуватись засобами створення відповідних умов для ефективного здійснення виховного процесу під час виконання/відбування покарань, як пов'язаних із позбавленням волі, так і не пов'язаних з ним;
- регулювати правові відносини, що виникають під час виконання/відбування покарань, як пов'язаних із позбавленням волі, так і не пов'язаних з ним;
- визначати початок і строк закінчення попереднього ув'язнення, термін відбування покарань, як пов'язаних із позбавленням волі, так і не пов'язаних з ним, та порядок обчислення строків, передбачених ст. ст. 81, 82, 107 Кримінального кодексу України та ст. 101 Кримінально-виконавчого кодексу України, а також ведення відповідної облікової документації.

Міждисциплінарні зв'язки:

Однією з важливих умов вивчення навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» є глибокий аналіз практики роботи органів та установ виконання покарань Державної кримінально-виконавчої служби України, встановлення тісних міждисциплінарних зв'язків. Кримінально-виконавче право тісно взаємопов'язано з іншими суспільними та природничими науками, що вивчаються в Академії.

Суспільні науки, що вивчаються в Академії, з якими кримінально-виконавче право безпосередньо взаємопов'язано, можна класифікувати в такому порядку: 1) філософсько-соціологічні науки; 2) історико-правові науки; 3) юридичні науки; 4) психолого-педагогічні науки.

Міждисциплінарний зв'язок кримінально-виконавчого права з філософсько-соціологічними науками полягає в тому, що закони і категорії останніх є обов'язковими для методологічних досліджень, дають можливість вірно розкрити суть і зміст предмету кримінально-виконавчого права.

Міждисциплінарний зв'язок кримінально-виконавчого права з історико-правовими науками полягає в дуже тісному взаємозв'язку, зокрема, в аспекті вивчення історії розвитку та становлення пенітенціарної системи України на різних етапах її державотворення.

Міждисциплінарний зв'язок кримінально-виконавчого права з іншими юридичними науками є найбільш тісним, що здійснюється здебільшого з науками кримінально-правового циклу.

Міждисциплінарний зв'язок кримінально-виконавчого права з кримінальним правом: 1) кримінальне право є базовою галуззю знань для кримінально-виконавчого права, визначає: а) поняття, цілі, підстави кримінальної відповідальності; б) цілі та систему покарань, зміст окремих видів покарань; в) підстави звільнення від покарання; г) при класифікації засуджених до позбавлення волі використовуються кримінально-правові ознаки діянь; 2) кримінальне право встановлює склади кримінальних правопорушень, що спрямовані на підтримку режиму в органах і установах виконання покарань, порядку виконання покарань; 3) кримінально-виконавче право: а) деталізує закладений у кримінальному праві зміст видів покарань, встановлюючи процедуру реалізації правообмежень; б) розкриває порядок реалізації окремих інститутів кримінального права (наприклад, звільнення від відбування покарання, заміна покарання більш м'яким, тощо).

Міждисциплінарний зв'язок кримінально-виконавчого права з кримінальним процесуальним правом: саме Кримінальний процесуальний Закон України 2012 р. визначає процесуальний порядок призначення покарання. Від дотримання усіх встановлених приписів на стадії здійснення досудового розслідування, визначення покарання значною мірою залежить й ефективність процесу його безпосереднього виконання.

Міждисциплінарний зв'язок кримінально-виконавчого права з кримінологією, яка досліджує: а) особу злочинця під час відбування покарання; б) детермінацію пенітенціарного та постпенітенціарного рецидиву; в) особливості запобігання злочинності в установах виконання покарань.

Існує також тісний міждисциплінарний зв'язок кримінально-виконавчого права й з іншими вітчизняними юридичними науками.

Конституційне право встановлює основу правового статусу засуджених, їх права та обов'язки, гарантії дотримання прав, особливості діяльності усієї правоохоронної системи.

Цивільне та цивільно-процесуальне право: 1) розкриває особливості реалізації майнових та особистих немайнових прав засуджених під час відбування покарання, порядок посвідчення правочинів осіб, що відбувають покарання в установах виконання покарань; 2) регулює порядок притягнення їх до матеріальної відповідальності.

Трудове право: 1) регулює трудові відносини працівників органів та установ виконання покарань Державної кримінально-виконавчої служби України; 2) регламентує окремі аспекти праці самих засуджених, встановлює вимоги з охорони праці та техніки безпеки.

Адміністративне право встановлює: а) правові приписи щодо управління органами та установами виконання покарань, діяльності персоналу кримінально-виконавчої системи та порядку проходження служби особами рядового і начальницького складу Державної кримінально-виконавчої служби України; б) притягнення до адміністративної відповідальності засуджених, що в окремих випадках, визнається порушенням порядку відбування покарання.

Сімейне право: регламентує реалізацію права на шлюб, на виховання дитини та інші сімейні правовідносини.

Господарське право: визначає порядок здійснення господарської діяльності структурними підрозділами Державної кримінально-виконавчої служби України.

Міжнародне право: а) закріплює міжнародні стандарти поведінки із засудженими; б) розкриває питання здійснення міжнародного контролю за процесом виконання та відбування покарання.

Багатопланова оперативно-службова та виробничо-господарська діяльність органів і установ виконання покарань обумовлює тісний зв'язок науки кримінально-виконавчого права з наукою фінансового права.

З цих же підстав наука кримінально-виконавчого права має також тісний міждисциплінарний зв'язок із низкою неправових наук, таких як: педагогіка, психологія, теорія економіки та ін.

2. Програма навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право»:

Тема № 1. Кримінально-виконавче право, поняття, предмет та система. Кримінально-виконавче законодавство України. Кримінально-виконавча політика.

Поняття, предмет, завдання, принципи, функції, доктрина, методологія, джерела та система кримінально-виконавчого права. Взаємозв'язок кримінально-виконавчого права з іншими галузями права. Кримінально-виконавчі правовідносини. Виконання та відбування покарань: поняття та його складові елементи. Кримінально-виконавче законодавство України: поняття, мета та завдання. Кримінально-виконавча політика: поняття, завдання, об'єкт та суб'єкти формування й реалізації кримінально-виконавчої політики.

Тема № 2. Правовий статус засуджених та військовополонених.

Види та поняття правового статусу громадян України. Зміст правового статусу засуджених. Юридичні права і обов'язки засуджених. Законні інтереси засуджених. Право засуджених на особисту безпеку. Правовий статус військовополонених.

Тема № 3. Органи і установи виконання покарань ДКВС України. Правовий статус персоналу ДКВС України.

Класифікація покарань. Характеристика основних видів покарань. Характеристика додаткових видів покарань. Характеристика покарань, що застосовуються як основні та додаткові. Види органів та установ виконання покарань ДКВС України. Вимоги до персоналу органів та установ виконання покарань ДКВС України.

Тема № 4. Нагляд і контроль за виконанням покарань. Участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених.

Нагляд за виконанням покарань. Контроль за виконанням покарань. Участь громадськості у виправленні та ресоціалізації засуджених.

Тема № 5. Порядок і умови виконання покарання у виді конфіскації майна, штрафу, позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.

Порядок виконання покарання у виді конфіскації майна. Майно, що підлягає конфіскації. Порядок виконання покарання у виді штрафу. Порядок виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.

Тема № 6. Порядок і умови виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Загальна характеристика покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю. Порядок і умови виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю. Обов'язки власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем роботи засуджених до покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Тема № 7. Порядок і умови виконання покарання у виді громадських робіт.

Загальна характеристика покарання у виді громадських робіт. Порядок виконання та відбування покарання у виді громадських робіт. Обов'язки власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем відбування засудженими покарання у виді громадських робіт.

Тема № 8. Порядок і умови виконання покарання у виді виправних робіт.

Загальна характеристика покарання у виді виправних робіт. Порядок виконання покарання у виді виправних робіт. Порядок відбування покарання у виді виправних робіт. Порядок обчислення строку відбування покарання у виді виправних робіт.

Тема № 9. Здійснення контролю за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням.

Особливості звільнення від відбування покарання з випробуванням, а також звільнення від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років. Порядок здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, та звільненими від відбування покарання вагітними жінками та жінками, які мають дітей віком до трьох років. Порядок реєстрації копій вироків суду та здійснення уповноваженим органом з питань пробації контролю за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням, та звільненими від відбування покарання вагітними жінками та жінками, які мають дітей віком до трьох років.

Тема № 10. Порядок і умови виконання покарання у виді арешту.

Загальна характеристика покарання у виді арешту. Порядок виконання та відбування покарання у виді арешту. Особливості виконання покарання у виді арешту відносно військовослужбовців.

Тема № 11. Порядок і умови виконання покарання у виді обмеження волі.

Загальна характеристика виконання покарання у виді обмеження волі. Порядок і умови виконання покарання у виді обмеження волі. Правовий статус осіб, засуджених до покарання у виді обмеження волі. Порядок та умови направлення засуджених до виправних центрів.

Тема № 12. Порядок і умови виконання покарань відносно військовослужбовців.

Загальна характеристика виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні. Порядок і умови виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців. Порядок звільнення із дисциплінарного батальйону.

Тема № 13. Направлення засуджених для відбування покарання у виді позбавлення волі. Прийом засуджених до установ виконання покарань та здійснення їх обліку.

Направлення засуджених до установ виконання покарань для відбування покарання у виді позбавлення волі. Приймання та реєстрація засуджених. Облік засуджених. Ведення особових справ засуджених.

Тема № 14. Режим у виправних та виховних колоніях та засоби його забезпечення.

Режим у виправних та виховних колоніях: його основні вимоги та функції. Технічні засоби нагляду та контролю за засудженими у виправних та виховних колоніях. Оперативно-розшукова діяльність у виправних та виховних колоніях. Режим особливих умов у виправних та виховних колоніях. Підстави застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і вогнепальної зброї до засуджених. Динамічна безпека: поняття, сутність і принципи.

Тема № 15. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі в колоніях різних видів.

Види установ виконання покарань, що виконують покарання у виді позбавлення волі на певний строк. Кримінально-виконавчі установи закритого типу (виправні колонії). Виправні колонії мінімального рівня безпеки. Виправні колонії середнього рівня безпеки. Виправні колонії максимального рівня безпеки.

Тема № 16. Загальні умови праці засуджених до покарання у виді позбавлення волі.

Суспільно корисна праця як основний засіб виховного впливу на засуджених. Принципи та форми організації праці засуджених. Умови праці засуджених. Робочий час та час відпочинку засуджених. Оплата праці засуджених. Відрахування із заробітку або іншого доходу засуджених. Пенсійне забезпечення засуджених.

Тема № 17. Виховний вплив на засуджених до покарання у виді позбавлення волі.

Особливості проведення соціально-виховної роботи із засудженими, що відбувають покарання в установах виконання покарань. Форми виховної роботи із засудженими. Відділення соціально-психологічної служби як центр виховної роботи в установах виконання покарань. Методично-виховна рада установи виконання покарань. Положення про відділення карантину, діагностики та розподілу засуджених установи виконання покарань.

Тема № 18. Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до засуджених до покарання у виді позбавлення волі.

Правове регулювання застосування заходів заохочення до засуджених до покарання у виді позбавлення волі. Правове регулювання застосування заходів стягнення до засуджених до покарання у виді позбавлення волі. Матеріальна відповідальність засуджених до покарання у виді позбавлення волі.

Тема № 19. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими жінками та неповнолітніми.

Особливості призначення покарання у виді позбавлення волі жінкам. Особливості відбування покарання засудженими вагітними жінками, матерями-годувальницями та жінками, які мають дітей віком до трьох років. Правова регламентація порядку проживання жінок, засуджених до позбавлення волі, за межами виправної колонії. Права та обов'язки засуджених жінок, яким надано право проживати за межами виправної колонії. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими неповнолітніми. Застосування до неповнолітніх заходів заохочення та стягнення. Переведення засуджених із виховної колонії до виправної колонії. Залишення у виховних колоніях засуджених осіб, які досягли вісімнадцятирічного віку. Участь громадськості у виправленні та ресоціалізації засуджених неповнолітніх.

Тема № 20. Особливості виконання та відбування покарання у виді довічного позбавлення волі.

Кримінально-правова, кримінально-виконавча та кримінологічна характеристика покарання у виді довічного позбавлення волі. Порядок і умови виконання покарання у виді довічного позбавлення волі. Правовий статус осіб, засуджених до покарання у виді довічного позбавлення волі.

Тема № 21. Матеріально-побутове та медико-санітарне забезпечення засуджених до покарання у виді позбавлення волі.

Поняття та зміст матеріально-побутового забезпечення засуджених до покарання у виді позбавлення волі. Житлові умови та комунально-побутове забезпечення засуджених до покарання у виді позбавлення волі. Організація торгівельного обслуговування засуджених до покарання у виді позбавлення волі.

Система закладів охорони здоров'я Центру охорони здоров'я ДКВС України. Завдання та функції медичних частин установ виконання покарань. Правові підстави направлення осіб, які засуджені до покарання у виді позбавлення волі, до закладів охорони здоров'я.

Тема № 22. Слідчі ізолятори в системі органів і установ держави, які ведуть боротьбу зі злочинністю.

Правова основа діяльності слідчих ізоляторів ДКВС України. Правовий статус ув'язнених і засуджених, які утримуються в слідчих ізоляторах ДКВС України. Порядок і умови виконання та відбування покарань та запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою в слідчих ізоляторах ДКВС України.

Тема № 23. Правові підстави та порядок звільнення від відбування покарань.

Види звільнення засуджених з установ виконання покарань. Підстави звільнення засуджених з установ виконання покарань. Загальні вимоги, щодо звільнення засуджених з

установ виконання покарань. Особливості звільнення засуджених за амністією. Особливості звільнення засуджених за помилуванням. Особливості звільнення засуджених, які захворіли на тяжку хворобу. Особливості умовно-дострокового звільнення засуджених. Документи, що видаються засудженому при звільненні.

Тема № 24. Допомога особам, які звільнені від відбування покарань, нагляд та контроль за ними.

Правова основа надання допомоги особам, які звільнені від відбування покарань. Порядок надання допомоги особам, які звільнені від відбування покарань. Нагляд за особами звільненими від відбування покарань. Здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарань.

**3. Завдання та питання для самостійної роботи
з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право»:**

**ТЕМА № 1. «Кримінально-виконавче право, поняття, предмет та система.
Кримінально-виконавче законодавство України. Кримінально-виконавча політика»**

Питання для самостійного опрацювання:

1. Поняття «кримінально-виконавчого права».
2. Предмет та система кримінально-виконавчого права.
3. Методи кримінально-виконавчого права.
4. Місце кримінально-виконавчого права в системі правових наук.
5. Поняття «науки кримінально-виконавчого права».
6. Система кримінально-виконавчого права як навчальної дисципліни.
7. Поняття «кримінально-виконавчого законодавства України».
8. Мета і завдання кримінально-виконавчого законодавства України.
9. Принципи кримінально-виконавчого законодавства України.
10. Особливості кримінально-виконавчих правовідносин.
11. Особливості норм кримінально-виконавчого права та їх структура.
12. Загальна характеристика та структура Кримінально-виконавчого кодексу України.

Питання для самоконтролю:

1. Мета та завдання кримінально-виконавчого законодавства.
2. Основні засоби виправлення та ресоціалізації засуджених.
3. Поняття, система, завдання та суб'єкти «кримінально-виконавчої політики держави», її місце в каральній політиці держави.
4. Кримінально-виконавче право України, його предмет, система та методи.
5. Основні принципи кримінально-виконавчого права України.
6. Система кримінально-виконавчого права України.

Теми рефератів:

1. Загальна характеристика структури зарубіжних кримінально-виконавчих (пенітенціарних) кодексів.
2. Джерела національного кримінально-виконавчого (пенітенціарного) права в зарубіжних країнах.
3. Історія розвитку кримінально-виконавчого законодавства в Україні.
4. Історія розвитку зарубіжного кримінально-виконавчого (пенітенціарного) законодавства.
5. Доктринальні аспекти імплементації регіональних та міжнародних конвенцій і договорів у кримінально-виконавче законодавство України.

ТЕМА № 2. «Правовий статус засуджених та військовополонених»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Генезис концепції прав людини.
2. Права людини та природне право.
3. Універсальна концепція прав людини та культурний релятивізм.
4. Концепція поколінь прав людини.
5. Універсальні міжнародно-правові стандарти та механізми захисту прав людини.
6. Європейські стандарти і механізми захисту прав людини.
7. Стандарти прав засуджених, прийняті в системі Організації Об'єднаних Націй.
8. Стандарти прав засуджених, прийняті в системі Ради Європи.
9. Міжнародно-правові стандарти поводження із засудженими до альтернативних видів покарання.

10. Стандарти обмежень прав засуджених у практиці Європейського суду з прав людини.

11. Поняття «військовополонених» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.

12. Особливості створення та функціонування таборів для тримання військовополонених в Україні.

13. Особливості функціонування дільниць для тримання військовополонених в установах виконання покарань ДКВС України.

14. Зарубіжний досвід поводження із військовополоненими.

Питання для самоконтролю:

1. Види та поняття правового статусу громадян України.

2. Зміст правового статусу засуджених.

3. Юридичні права і обов'язки засуджених.

4. Законні інтереси засуджених.

5. Право засуджених на особисту безпеку.

6. Зміст правового статусу військовополонених.

Теми рефератів:

1. Поняття та види правового статусу громадян України.

2. Поняття та характеристика правового статусу осіб, які відбувають покарання.

3. Зміст правового статусу засуджених в національному законодавстві України.

4. Комплекс правообмежень, що регламентовані правовим статусом осіб, які відбувають покарання.

5. Юридичні права і обов'язки засуджених.

6. Закріплення правового статусу засуджених в національному законодавстві України.

7. Вплив міжнародних нормативно-правових актів на формування правового статусу засуджених в Україні.

8. Документи Організації Об'єднаних Націй, що регламентують захист прав засуджених.

9. Документи Ради Європи, що регламентують захист прав засуджених.

10. Структура та компетенція Європейського суду з прав людини.

11. Зміст правового статусу військовополонених в національному законодавстві України.

12. Вимоги до харчування, матеріально-побутового та медичного забезпечення військовополонених.

13. Особливості залучення військовополонених до виконання робіт (праці).

14. Вплив міжнародного гуманітарного права на формування правового статусу військовополонених в Україні.

15. Документи Організації Об'єднаних Націй, що регламентують захист прав військовополонених.

ТЕМА № 3. «Органи і установи виконання покарань. Правовий статус персоналу ДКВС України»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Види покарань в національному законодавстві України: основні та додаткові покарання.

2. Органи виконання покарань ДКВС України.

3. Установи виконання покарань ДКВС України.

4. Види та призначення виправних колоній.

5. Визначення поняття «персонал ДКВС України».

6. Види персоналу ДКВС України.

7. Права персоналу ДКВС України.

8. Обов'язки персоналу ДКВС України.
9. Правовий захист персоналу ДКВС України.
10. Соціальний захист персоналу ДКВС України.

Питання для самоконтролю:

1. Класифікація покарань.
2. Характеристика основних видів покарань.
3. Характеристика додаткових видів покарань.
4. Характеристика покарань, що застосовуються як основні та додаткові.
5. Види органів та установ виконання покарань ДКВС України.
6. Вимоги до персоналу органів та установ виконання покарань ДКВС України.

Теми рефератів:

1. Конституційні та інші правові підстави кримінально-виконавчої діяльності персоналу органів та установ виконання покарань ДКВС України.
2. Принципи кримінально-виконавчої діяльності персоналу органів та установ виконання покарань ДКВС України.
3. Класифікація персоналу органів та установ виконання покарань ДКВС України та кваліфікаційні вимоги, що пред'являються до цих осіб.
4. Міжнародні правові акти, що стосуються кримінально-виконавчої діяльності пенітенціарного персоналу.
5. Зарубіжний досвід кримінально-виконавчої діяльності пенітенціарного персоналу.

ТЕМА № 4. «Нагляд і контроль за виконанням покарань. Участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Органи, що здійснюють контроль за виконанням покарань, та їх повноваження.
2. Органи, що здійснюють нагляд за виконанням покарань, та їх повноваження.
3. Відвідування установ виконання покарань.
4. Участь громадськості в передбачених законом випадках у діяльності органів та установ виконання покарань.
5. Законодавче закріплення участі громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених.
6. Форми участі громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених.
7. Спостережні комісії та їх роль у виправленні і ресоціалізації засуджених.
8. Склад спостережної комісії та порядок її формування.
9. Завдання та функції спостережної комісії.
10. Повноваження спостережної комісії.
11. Організація і діяльність піклувальних рад та батьківських комітетів при виховних колоніях.

Питання для самоконтролю:

1. Нагляд за виконанням покарань.
2. Контроль за виконанням покарань.
3. Участь громадськості у виправленні та ресоціалізації засуджених.

Теми рефератів:

1. Поняття та види контролю за діяльністю органів та установ виконання покарань.
2. Міжнародний контроль за діяльністю органів та установ виконання покарань.
3. Контроль органів державної влади та органів місцевого самоврядування за діяльністю органів та установ виконання покарань. Судовий та відомчий контроль за діяльністю органів та установ виконання покарань.

4. Поняття «нагляду за додержанням законів під час виконання покарань». Прокурорський нагляд.
5. Громадський контроль та участь громадськості у виправленні й ресоціалізації засуджених.
6. Зарубіжний досвід здійснення нагляду і контролю за виконанням покарань.

ТЕМА № 5. «Порядок і умови виконання покарання у виді конфіскації майна, штрафу, позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Порядок і умови виконання покарання у виді штрафу.
2. Порядок і умови виконання покарання у виді конфіскації майна.
3. Порядок і умови виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.

Питання для самоконтролю:

1. Порядок виконання покарання у виді конфіскації майна.
2. Майно, що підлягає конфіскації.
3. Порядок виконання покарання у виді штрафу.
4. Порядок виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.

Теми рефератів:

1. Поняття «штраф» та «конфіскація майна» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.
2. Зарубіжний досвід виконання покарання у виді штрафу.
3. Зарубіжний досвід виконання покарання у виді конфіскації майна.
4. Зарубіжний досвід виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.

ТЕМА № 6. «Порядок і умови виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Сутність покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
2. Порядок призначення покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
3. Організація виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
4. Функції органу пробації щодо виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
5. Порядок прийняття вироків суду щодо позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю до виконання.
6. Порядок оформлення матеріалів щодо виконання вироків суду у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
7. Порядок здійснення контролю за виконанням вироків суду щодо позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
8. Обов'язки власника підприємства, щодо виконання вимог вироку суду. Обов'язки органу, який має право анулювати дозвіл на зайняття певним видом діяльності.

Питання для самоконтролю:

1. Загальна характеристика покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

2. Порядок і умови виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

3. Обов'язки власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем роботи засуджених до покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Теми рефератів:

1. Поняття «позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.

2. Зарубіжний досвід виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

ТЕМА № 7. «Порядок і умови виконання покарання у виді громадських робіт»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Сутність покарання у виді громадських робіт.
2. Головні виховні чинники покарання у виді громадських робіт.
3. Характер та умови виконання покарання у виді громадських робіт.
4. Організація прийняття до виконання вироків суду стосовно осіб, засуджених до покарання у виді громадських робіт.

5. Порядок відбування покарання у виді громадських робіт засудженими особами.

6. Функції органу пробації щодо виконання вироку у виді громадських робіт.

7. Види суспільно корисних робіт, що можуть призначатись для відбування засудженими до покарання у виді громадських робіт.

8. Обчислення строку відбування покарання у виді громадських робіт.

9. Організація та проведення розшуку осіб, засуджених до покарання у виді громадських робіт, місцезнаходження яких невідоме.

10. Обов'язки власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем відбування засудженими покарання у виді громадських робіт.

Питання для самоконтролю:

1. Загальна характеристика покарання у виді громадських робіт.

2. Порядок виконання і відбування покарання у виді громадських робіт.

3. Обов'язки власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем відбування засудженими покарання у виді громадських робіт.

Теми рефератів:

1. Поняття «громадських робіт» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.

2. Особливості взаємодії органів Національної поліції України та уповноважених органів з питань пробації під час розшуку осіб, засуджених до покарання у виді громадських робіт, місцезнаходження яких невідоме.

3. Зарубіжний досвід виконання покарання у виді громадських робіт.

ТЕМА № 8. «Порядок і умови виконання покарання у виді виправних робіт»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Сутність та порядок призначення покарання у виді виправних робіт.

2. Основні засоби виправлення і ресоціалізації осіб, засуджених до покарання у виді виправних робіт.

3. Каральні властивості покарання у виді виправних робіт.

4. Порядок відбування покарання у виді виправних робіт.

5. Місця відбування покарання у виді виправних робіт.

6. Функції, що здійснюються органом пробації під час виконання покарання у виді

виправних робіт.

7. Порядок прийняття до виконання вироків суду стосовно засуджених до покарання у виді виправних робіт та їх облік.

8. Порядок відбування покарання у виді виправних робіт засудженими особами.

9. Обчислення строку відбування покарання у виді виправних робіт.

10. Обчислення строку відбування покарання у виді виправних робіт.

11. Порядок провадження відрахувань із заробітків засуджених до покарання у виді виправних робіт.

12. Заходи заохочення та стягнення, які застосовуються стосовно осіб, засуджених до покарання у виді виправних робіт.

13. Організація та проведення розшуку засуджених до покарання у виді виправних робіт, місцезнаходження яких невідоме.

14. Обов'язки власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем відбування засудженими покарання у виді виправних робіт.

Питання для самоконтролю:

1. Загальна характеристика покарання у виді виправних робіт.

2. Порядок виконання покарання у виді виправних робіт.

3. Порядок відбування покарання у виді виправних робіт.

4. Порядок обчислення строку відбування покарання у виді виправних робіт.

Теми рефератів:

1. Поняття «виправних робіт» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.

2. Особливості взаємодії органів Національної поліції України та уповноважених органів з питань пробації під час розшуку осіб, засуджених до покарання у виді виправних робіт, місцезнаходження яких невідоме.

3. Зарубіжний досвід виконання покарання у виді виправних робіт.

ТЕМА № 9. «Здійснення контролю за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Поняття «звільнення від відбування покарання з випробуванням».

2. Органи, що здійснюють нагляд за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

3. Порядок здійснення нагляду за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням.

4. Обчислення іспитового строку щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

5. Відповідальність осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

6. Особливості звільнення від відбування покарання з випробуванням неповнолітніх осіб.

Питання для самоконтролю:

1. Особливості звільнення від відбування покарання з випробуванням, а також звільнення від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до семи років.

2. Порядок здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, та звільненими від відбування покарання вагітними жінками та жінками, які мають дітей віком до семи років.

3. Порядок реєстрації копій вироків суду та здійснення уповноваженим органом з питань пробації контролю за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням, та звільненими від відбування покарання вагітними жінками та жінками, які мають дітей віком до семи років.

Теми рефератів:

1. Поняття «звільнення від відбування покарання з випробуванням» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.
2. Особливості взаємодії органів Національної поліції України та уповноважених органів з питань пробації під час розшуку осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, місцезнаходження яких невідоме.
3. Зарубіжний досвід застосування стосовно засуджених звільнення від відбування покарання з випробуванням.

ТЕМА № 10. «Порядок і умови виконання покарання у виді арешту»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Поняття «арешту».
2. Особливості призначення покарання у виді арешту.
3. Направлення засуджених до покарання у виді арешту до місця відбування покарання.
4. Розподіл та роздільне тримання засуджених до покарання у виді арешту.
5. Порядок виконання та відбування покарання у виді арешту.
6. Основні засоби виправлення і ресоціалізації засуджених до покарання у виді арешту.
7. Матеріально-побутове забезпечення та медичне обслуговування засуджених до покарання у виді арешту.
8. Заходи заохочення, що застосовуються до осіб, засуджених до покарання у виді арешту.
9. Заходи стягнення, що застосовуються до осіб, засуджених до покарання у виді арешту.
10. Особливості відбування покарання у виді арешту засудженими військовослужбовцями.

Питання для самоконтролю:

1. Загальна характеристика покарання у виді арешту.
2. Порядок виконання і відбування покарання у виді арешту.
3. Особливості виконання покарання у виді арешту відносно військовослужбовців.

Теми рефератів:

1. Поняття «арешту» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.
2. Зарубіжний досвід виконання покарання у виді арешту.

ТЕМА № 11. «Порядок і умови виконання покарання у виді обмеження волі»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Загальна характеристика покарання у виді обмеження волі.
2. Порядок призначення покарання у виді обмеження волі.
3. Направлення засуджених до покарання у виді обмеження волі для відбування покарання.
4. Обчислення строку покарання у виді обмеження волі.
5. Умови праці засуджених до покарання у виді обмеження волі.
6. Обов'язки власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем роботи засуджених до покарання у виді обмеження волі.
7. Обов'язки адміністрації виправного центру.
8. Медичне обслуговування та матеріально-побутове забезпечення засуджених до покарання у виді обмеження волі.
9. Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до осіб, засуджених до покарання у виді обмеження волі.
10. Порядок застосування заходів заохочення і стягнення до осіб, засуджених до

покарання у виді обмеження волі.

11. Посадові особи, які застосовують заходи заохочення і стягнення, та обсяг їх повноважень.

12. Поняття правового статусу засуджених до покарання у виді обмеження волі.

13. Права та обов'язки засуджених до покарання у виді обмеження волі.

14. Підстави та порядок надання засудженим до покарання у виді обмеження волі короткочасних виїздів за межі виправного центру.

15. Організація та проведення розшуку осіб, засуджених до покарання у виді обмеження волі, місцезнаходження яких невідоме.

16. Підстави та порядок зняття з обліку осіб, засуджених до покарання у виді обмеження волі.

Питання для самоконтролю:

1. Загальна характеристика виконання покарання у виді обмеження волі.

2. Порядок і умови виконання покарання у виді обмеження волі.

3. Правовий статус осіб, засуджених до покарання у виді обмеження волі.

4. Порядок та умови направлення засуджених засуджених до покарання у виді обмеження волі до виправних центрів.

Теми рефератів:

1. Поняття «обмеження волі» та «обмеження свободи» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.

2. Зарубіжний досвід виконання покарання у виді обмеження волі.

ТЕМА № 12. «Порядок і умови виконання покарань відносно військовослужбовців»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Особливості виконання покарання у виді арешту відносно військовослужбовців.

2. Порядок та умови виконання та відбування покарання у виді службових обмежень щодо військовослужбовців.

3. Загальна характеристика виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні.

4. Порядок і умови виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців.

5. Порядок звільнення із дисциплінарного батальйону засуджених військовослужбовців.

Питання для самоконтролю:

1. Загальна характеристика виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні.

2. Порядок і умови виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців.

3. Порядок звільнення із дисциплінарного батальйону.

Теми рефератів:

1. Поняття «військовослужбовець» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.

2. Зарубіжний досвід виконання покарань відносно військовослужбовців.

ТЕМА № 13. «Направлення засуджених для відбування покарання у виді позбавлення волі. Прийом засуджених до установ виконання покарань та здійснення їх обліку»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Класифікація засуджених до позбавлення волі.

2. Розподіл засуджених за видами установ виконання покарань.
3. Порядок приймання засуджених до позбавлення волі до установ виконання покарань.
4. Облік засуджених в установах виконання покарань.
5. Ведення особових справ засуджених в установах виконання покарань.

Питання для самоконтролю:

1. Направлення засуджених для відбування покарань, пов'язаних з ізоляцією від суспільства.
2. Приймання та реєстрація засуджених в установах виконання покарань.
3. Облік засуджених в установах виконання покарань.
4. Ведення особових справ засуджених в установах виконання покарань.

Теми рефератів:

1. Особливості направлення засуджених для відбування покарань, пов'язаних з ізоляцією від суспільства в ДКВС України.
2. Проблемні питання прийому засуджених до установ виконання покарань та здійснення їх обліку в ДКВС України.
3. Зарубіжний досвід класифікації засуджених, розподілу засуджених за видами пенітенціарних закладів.
4. Зарубіжний досвід прийому до пенітенціарних закладів засуджених до покарань, пов'язаних з ізоляцією від суспільства.

ТЕМА № 14. «Режим у виправних та виховних колоніях та засоби його забезпечення»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Позбавлення волі як вид покарання, його зміст і наслідки відбування.
2. Елементи кари при відбуванні покарання у виді позбавлення волі.
3. Режим позбавлення волі, його поняття та зміст.
4. Система правообмежень щодо засуджених.
5. Система спеціальних правил щодо засуджених.
6. Функції режиму позбавлення волі: поняття, зміст і види.
7. Правові основи регулювання режиму.
8. Сфера впливу режиму позбавлення волі.
9. Основні вимоги до режиму у виправних і виховних колоніях. Внутрішній розпорядок в установі виконання покарань.
10. Технічні засоби нагляду та контролю в колоніях.
11. Оперативно-розшукова діяльність в колоніях.
12. Режим особливих умов у колоніях.
13. Підстави та порядок застосування заходів примусу у колоніях (фізичного впливу, спеціальних засобів і вогнепальної зброї).
14. Динамічна безпека: поняття, сутність і принципи.

Питання для самоконтролю:

1. Позбавлення волі як вид покарання, його зміст і наслідки відбування.
2. Режим позбавлення волі, його поняття та зміст.
3. Функції режиму позбавлення волі.

Теми рефератів:

1. Бунти (масові заворушення та прояви групової непокорності) як умови введення режиму особливих умов у колоніях.
2. Надзвичайний та воєнний стани як умови введення режиму особливих умов у колоніях.
3. Нормативно-правове забезпечення застосування заходів примусу щодо засуджених в установах виконання покарань ДКВС України.

4. Поняття «безпека засуджених» та «безпека персоналу» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.

5. Зарубіжний досвід забезпечення режиму в пенітенціарних закладах.

ТЕМА № 15. «Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі в колоніях різних видів»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Види установ, що виконують покарання у виді позбавлення волі на певний строк.
2. Структурні дільниці виправних колоній.
3. Виправні колонії мінімального рівня безпеки.
4. Виправні колонії середнього рівня безпеки.
5. Виправні колонії максимального рівня безпеки.
6. Категорії засуджених за видами колоній.
7. Права різних категорій засуджених.
8. Обов'язки різних категорій засуджених.

Питання для самоконтролю:

1. Види установ, що виконують покарання у виді позбавлення волі на певний строк.
2. Кримінально-виконавчі установи закритого типу (виправні колонії).
3. Виправні колонії мінімального рівня безпеки.
4. Виправні колонії середнього рівня безпеки.
5. Виправні колонії максимального рівня безпеки.

Теми рефератів:

1. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі на певний строк у колоніях мінімального рівня безпеки.
2. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі на певний строк у колоніях середнього рівня безпеки.
3. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі на певний строк у колоніях максимального рівня безпеки.
4. Зарубіжний досвід відбування в пенітенціарних закладах покарання у виді позбавлення волі на певний строк.

ТЕМА № 16. «Загальні умови праці засуджених до покарання у виді позбавлення волі»

Питання для самоконтролю:

1. Суспільно корисна праця як основний засіб виховного впливу на засуджених.
2. Принципи та форми організації праці засуджених.
3. Умови праці засуджених. Робочий час і час відпочинку. Оплата праці засуджених.
4. Відрахування із заробітку або іншого доходу засуджених. Пенсійне забезпечення засуджених.

Питання для самостійного опрацювання:

1. Суспільно корисна праця як основний засіб виховного впливу на засуджених.
2. Принципи та форми організації праці засуджених до покарання у виді позбавлення волі на певний строк.
3. Умови праці засуджених до покарання у виді позбавлення волі на певний строк.
4. Робочий час та час відпочинку засуджених до покарання у виді позбавлення волі на певний строк.
5. Оплата праці засуджених до покарання у виді позбавлення волі на певний строк.
6. Відрахування із заробітку або іншого доходу засуджених до покарання у виді позбавлення волі на певний строк.
7. Пенсійне забезпечення засуджених до покарання у виді позбавлення волі на певний строк.

строк.

Теми рефератів:

1. Поняття «суспільно корисна праця» та «праця засуджених» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.
2. Нормативно-правове забезпечення праці засуджених в установах виконання покарань ДКВС України.
3. Зарубіжний досвід праці засуджених в пенітенціарних закладах.

ТЕМА № 17. «Виховний вплив на засуджених до покарання у виді позбавлення волі»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Соціально-виховна робота із засудженими, що відбувають покарання в установах виконання покарань: поняття та зміст.
2. Форми виховної роботи із засудженими до покарання у виді позбавлення волі на певний строк.
3. Особливості діяльності начальника відділення соціально-психологічної служби установи виконання покарань. Відділення соціально-психологічної служби як центр виховної роботи в установі виконання покарань.
4. Особливості діяльності методично-виховної ради в установі виконання покарань.
5. Структура та зміст «Положення про відділення соціально-психологічної служби».
6. Структура та зміст «Положення про дільницю карантину, діагностики і розподілу засуджених».
7. Структура та зміст «Положення про самодіяльні організації засуджених до позбавлення волі».

Питання для самоконтролю:

1. Особливості соціально-виховної роботи із засудженими, що відбувають покарання в установах виконання покарань.
2. Форми виховної роботи із засудженими.
3. Відділення соціально-психологічної служби – центр виховної роботи установи виконання покарань.
4. Методично-виховна рада установи виконання покарань.
5. Положення про відділення карантину, діагностики та розподілу засуджених установи виконання покарань.

Теми рефератів:

1. Поняття «соціально-виховна робота» та «виховний вплив на засуджених» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.
2. Нормативно-правове забезпечення соціально-виховної роботи із засудженими до покарання у виді позбавлення волі на певний строк.
3. Зарубіжний досвід проведення в пенітенціарних закладах соціально-виховної роботи із засудженими.

ТЕМА № 18. «Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до засуджених до покарання у виді позбавлення волі»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Види груп заохочень, що застосовуються до засуджених до покарання у виді позбавлення волі.
2. Заходи стягнення, що застосовуються до засуджених до покарання у виді позбавлення волі.
3. Посадові особи, які мають право застосувати заходи заохочення та стягнення щодо засуджених до покарання у виді позбавлення волі, та їх основні повноваження.

4. Особливості утримання засуджених до покарання у виді позбавлення волі у дисциплінарних ізоляторах та в карцерах.

5. Підстави та розмір матеріальної відповідальності засуджених до покарання у виді позбавлення волі.

6. Порядок стягнення матеріальних збитків, заподіяних засудженими до покарання у виді позбавлення волі.

Питання для самоконтролю:

1. Правове регулювання застосування заходів заохочення до засуджених до покарання у виді позбавлення волі.

2. Правове регулювання застосування заходів стягнення до засуджених до покарання у виді позбавлення волі.

3. Матеріальна відповідальність засуджених до покарання у виді позбавлення волі.

Темі рефератів:

1. Поняття «заохочення» та «стягнення» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.

2. Нормативно-правове забезпечення застосування заходів заохочення та стягнення до засуджених до покарання у виді позбавлення волі.

3. Зарубіжний досвід матеріальної відповідальності та стягнення матеріальних збитків із засуджених до покарання у виді позбавлення волі.

4. Зарубіжний досвід застосування щодо засуджених в пенітенціарних закладах заходів заохочення та стягнення.

ТЕМА № 19. «Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими жінками та неповнолітніми»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Види виправних колоній в яких відбувають покарання у виді позбавлення волі засуджені жінки.

2. Порядок тримання засуджених жінок у дільницях соціальної реабілітації.

3. Види колоній де можуть відбувати покарання у виді позбавлення волі засуджені вагітні жінки, матері-годувальниці і жінки, які мають дітей віком до 3-х років.

4. Додаткові права засуджених жінок з вагітністю понад 4 місяці, жінок, які мають дітей у будинках дитини при виправних колоніях.

5. Правова регламентація порядку проживання жінок, засуджених до покарання у виді позбавлення волі, за межами виправної колонії.

6. Права та обов'язки засуджених жінок, яким надано право проживати за межами виправної колонії.

7. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими неповнолітніми.

8. Застосування до неповнолітніх заходів заохочення та стягнення.

9. Переведення засуджених неповнолітніх із виховної колонії до виправної колонії.

10. Залишення у виховних колоніях засуджених, які досягли 18-річного віку.

11. Піклувальна рада виправної колонії.

12. Батьківський комітет.

Питання для самоконтролю:

1. Особливості призначення покарання у виді позбавлення волі жінкам.

2. Особливості відбування покарання засудженими вагітними жінками, матеріми-годувальницями та жінками, які мають дітей віком до 3-х років.

3. Правова регламентація порядку проживання жінок, засуджених до позбавлення волі, за межами виправної колонії. Права та обов'язки засуджених жінок, яким надано право проживати за межами виправної колонії.

4. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими неповнолітніми. Застосування до неповнолітніх заходів заохочення та стягнення.

5. Переведення засуджених із виховної колонії до виправної колонії. Залишення у виховних колоніях засуджених осіб, які досягли 18-річного віку.

6. Участь громадськості у виправленні та ресоціалізації засуджених неповнолітніх.

Теми рефератів:

1. Поняття «жінки, як суб'єкта відбування покарання» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.

2. Поняття «неповнолітнього, як суб'єкта відбування покарання» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.

3. Зарубіжний досвід відбування засудженими жінками та неповнолітніми покарання у виді позбавлення волі на певний строк у пенітенціарних закладах.

ТЕМА № 20. «Особливості виконання та відбування покарання у виді довічного позбавлення волі»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Довічне позбавлення волі: поняття та зміст.

2. Категорії засуджених, до яких не застосовується покарання у виді довічного позбавлення волі.

3. Види колоній де можуть відбувати покарання засуджені до покарання у виді довічного позбавлення волі.

4. Умови відбування покарання у виді довічного позбавлення волі.

5. Права засуджених до покарання у виді довічного позбавлення волі.

6. Обов'язки засуджених до покарання у виді довічного позбавлення волі.

7. Зміна умов тримання засуджених до покарання у виді довічного позбавлення волі.

Питання для самоконтролю:

1. Кримінально-правова та кримінально-виконавча характеристика покарання у виді довічного позбавлення волі.

2. Порядок і умови виконання покарання у виді довічного позбавлення волі.

3. Правовий статус осіб, засуджених до покарання у виді довічного позбавлення волі.

Теми рефератів:

1. Поняття «довічного позбавлення волі» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.

2. Нормативно-правове забезпечення виконання та відбування покарання у виді довічного позбавлення волі засудженими чоловіками та жінками.

3. Зарубіжний досвід виконання та відбування покарання у виді довічного позбавлення волі.

4. Світова практика застосування смертної кари як виду покарання.

ТЕМА № 21. «Матеріально-побутове та медико-санітарне забезпечення засуджених до покарання у виді позбавлення волі»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Структурні дільниці виправних та виховних колоній.

2. Поняття та зміст матеріально-побутового забезпечення засуджених до покарання у виді позбавлення волі.

3. Особливості обладнання структурних дільниць виправних та виховних колоній.

4. Особливості комунально-побутового забезпечення різних категорій засуджених до покарання у виді позбавлення волі.

5. Норми харчового забезпечення засуджених до покарання у виді позбавлення волі.

6. Торгівельне обслуговування засуджених до покарання у виді позбавлення волі.
7. Зміст медико-санітарного забезпечення засуджених до позбавлення волі.
8. Завдання та функції медичних частин установ виконання покарань Державної кримінально-виконавчої служби України.
9. Система лікувальних закладів місць позбавлення волі та складові медико-санітарної частини установи виконання покарання Державної кримінально-виконавчої служби України.
10. Правові підстави та порядок направлення осіб, які засуджені до покарання у виді позбавлення волі, до лікувальних закладів.

Питання для самоконтролю:

1. Поняття та зміст матеріально-побутового забезпечення засуджених.
2. Житлові умови та комунально-побутове забезпечення засуджених.
3. Організація торговельного обслуговування засуджених.
4. Система закладів охорони здоров'я місць позбавлення волі.
5. Завдання та функції медичних частин установ виконання покарань ДКВС України.
6. Правові підстави направлення осіб, які засуджені до покарань, пов'язаних з позбавленням волі, до закладів охорони здоров'я.

Теми рефератів:

1. Поняття «матеріально-побутового забезпечення засуджених», «комунально-побутового забезпечення засуджених» та «медико-санітарного забезпечення засуджених» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.
2. Нормативно-правове регулювання матеріально-побутового забезпечення засуджених до покарання у виді позбавлення волі в Україні.
3. Зарубіжний досвід матеріально-побутового забезпечення засуджених у пенітенціарних закладах.
4. Нормативно-правове забезпечення медико-санітарного забезпечення засуджених до покарання у виді позбавлення волі в Україні.
5. Світова практика медико-санітарного забезпечення засуджених у пенітенціарних закладах.

ТЕМА № 22. «Слідчі ізолятори в системі органів і установ держави, які ведуть боротьбу зі злочинністю»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Слідчі ізолятори в системі органів і установ виконання покарань.
2. Правова основа діяльності слідчих ізоляторів ДКВС України.
3. Правовий статус осіб, які тримаються у слідчих ізоляторах ДКВС України.
4. Завдання слідчих ізоляторів ДКВС України.
5. Режим у слідчих ізоляторах ДКВС України.
6. Категорії осіб, які утримуються в слідчих ізоляторах ДКВС України.
7. Правові підстави поміщення осіб до слідчого ізолятору ДКВС України.
8. Порядок прийому осіб до слідчого ізолятору ДКВС України.
9. Роздільне тримання осіб у слідчих ізоляторах ДКВС України.
10. Матеріально-побутове забезпечення та медичне обслуговування осіб, взятих під варту.
11. Листування осіб, взятих під варту.
12. Порядок надсилання скарг, заяв і листів.
13. Надання побачень особам, взятим під варту.
14. Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до осіб, взятих під варту.
15. Підстави та порядок застосування фізичної сили, спеціальних засобів і вогнепальної зброї у слідчому ізоляторі ДКВС України.

Питання для самоконтролю:

1. Правова основа діяльності СІЗО ДКВС України.
2. Правовий статус засуджених та ув'язнених, які утримуються в СІЗО ДКВС України.
3. Порядок і умови виконання та відбування покарань та запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою в СІЗО ДКВС України.

Теми рефератів:

1. Слідчі ізолятори ДКВС України як суб'єкти запобігання кримінальним правопорушенням.
2. Нормативно-правове забезпечення діяльності місць попереднього ув'язнення в Україні.
3. Зарубіжний досвід функціонування місць попереднього ув'язнення.

ТЕМА № 23. «Правові підстави та порядок звільнення від відбування покарань»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Види звільнення засуджених з кримінально-виконавчих установ ДКВС України.
2. Підстави звільнення засуджених з кримінально-виконавчих установ ДКВС України.
3. Вимоги щодо порядку звільнення засуджених з кримінально-виконавчих установ ДКВС України.
4. Види амністії.
5. Категорії засуджених, до якої не застосовується амністія.
6. Порядок застосування амністії до засуджених.
7. Види помилування.
8. Категорії засуджених, щодо яких може застосовуватись помилування.
9. Порядок підготовки документів на засудженого щодо розгляду питання про помилування.
10. Порядок підготовки документів на звільнення засуджених, які захворіли на тяжку хворобу.
11. Категорії засуджених, щодо яких може застосовуватись умовно-дострокове звільнення.
12. Порядок підготовки документів на засудженого щодо розгляду питання про умовно-дострокове звільнення. Порядок підготовки документів про звільнення засудженого з установи виконання покарань.

Питання для самоконтролю:

1. Види звільнення засуджених з кримінально-виконавчих установ ДКВС України.
2. Підстави звільнення засуджених з кримінально-виконавчих установ ДКВС України.
3. Загальні вимоги, щодо звільнення засуджених з кримінально-виконавчих установ ДКВС України.
4. Особливості звільнення засуджених за амністією.
5. Особливості звільнення засуджених за помилуванням.
6. Особливості звільнення засуджених, які захворіли на тяжку хворобу.
7. Особливості умовно-дострокового звільнення засуджених.
8. Документи, що видаються засудженому при звільненні.

Теми рефератів:

1. Поняття «звільнення від відбування покарання» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.
2. Поняття «амністія» та «помилування» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.
3. Світова практика звільнення засуджених від відбування покарання.

ТЕМА № 24. «Допомога особам, які звільнені від відбування покарань, нагляд та контроль за ними»

Питання для самостійного опрацювання:

1. Надання допомоги засудженим у трудовому та побутовому влаштуванні.
2. Надання допомоги особам, звільненим з місць відбування покарання.
3. Встановлення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі.
4. Суб'єкти здійснення нагляду за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням.
5. Порядок здійснення нагляду за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням.

Питання для самоконтролю:

1. Правова основа надання допомоги особам, які звільнені від відбування покарань.
2. Порядок надання допомоги особам, які звільнені від відбування покарань.
3. Нагляд за особами звільненими від відбування покарання.
4. Здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання.

Теми рефератів:

1. Поняття «нагляду» та «контролю за особами, звільненими від відбування покарання» у вітчизняній правовій доктрині та національному законодавстві України.
2. Зарубіжний досвід надання допомоги особам, які звільнені від відбування покарань, нагляд та контроль за ними.

4. Глосарій основних понять (термінів) з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право»:

Арешт – це вид основного, строкового, немайнового покарання, котре являє собою покарання, що є різновидом позбавлення волі на короткий строк та полягає в утриманні засудженого в умовах ізоляції від суспільства строком від одного до шести місяців у спеціальних установах виконання покарання – арештних домах.

Виконання покарання – це регламентована кримінально-виконавчим законодавством і облаштована до форми кримінально-виконавчих правовідносин діяльність персоналу органів та установ виконання покарань і уповноваженого органу з питань пробації, а також інших державних органів, громадських організацій, посадових осіб і громадян, змістом якої є реалізація кари. Виконання покарання полягає у застосуванні до засуджених персоналом органів та установ виконання покарань і уповноваженого органу з питань пробації державного примусу у межах, встановлених у рішенні (вироку) суду.

Виправлення засудженого – це процес позитивних змін, що відбуваються в особистості засудженого та створюють у нього готовність до самокерованої правослухняної поведінки.

Виправні роботи – це вид основного, строкового, майнового покарання, що обмежує право засудженого на зміну місця роботи, просування по службі та позбавляє частини заробітної плати.

Відбування покарання – це забезпечений державним примусом правовий стан засудженого, що настає після того, як обвинувальний вирок суду набрав законної сили, та полягає у підпорядкуванні поведінки засудженого обмеженням прав та свобод, передбачених у Кримінальному кодексі України для відповідного, конкретного виду покарання. Відбування покарання можливе в межах кримінально-виконавчих правовідносин, що виникають, з одного боку, між персоналом органів та установ виконання покарань і уповноваженого органу з питань пробації, та засудженими – з іншого.

Громадські роботи – це вид основного, строкового, немайнового покарання, що полягає у виконанні засудженим у вільний від роботи чи навчання час безоплатних суспільно корисних робіт, вид яких визначають органи місцевого самоврядування.

Джерела кримінально-виконавчого права – це зовнішня форма виразу норм кримінально-виконавчого права, реалізована у ратифікованих міжнародно-правових договорах та прийнятих уповноваженими державними органами нормативно-правових актах, що регулюють кримінально-виконавчі правовідносини.

Довічне позбавлення волі – це найбільш суворий вид основного, безстрокового, немайнового покарання, згідно з котрим засуджений ізолюється від суспільства шляхом його примусового тримання в спеціальній кримінально-виконавчій установі (виправній колонії максимального рівня безпеки без зазначення у вирокі суду конкретного строку перебування там).

Доктрина кримінально-виконавчого права – це система поглядів, точок зору і концепцій на сутність та призначення сфери виконання покарань у сучасній Україні; наукові напрацювання фахівців у галузі кримінально-виконавчого права. Наукова доктрина кримінально-виконавчого права, яка відображається у публікаціях висококваліфікованих науковців, має сприяти розробці проектів змін до кримінально-виконавчого законодавства, правильному тлумаченню та застосуванню норм кримінально-виконавчого права.

Завдання кримінально-виконавчого права – це визначені державою на основі врахування об’єктивних закономірностей життя суспільства основні соціальні проблеми, котрі потребують свого вирішення засобами кримінально-виконавчого права у процесі дії та застосування його законодавчо визначених норм.

Засуджений – це фізична особа, стосовно якої судом винесено обвинувальний вирок, що набув законної сили. Засуджена особа користується всіма правами громадянина України, передбаченими Конституцією України, за винятком тих обмежень, що визначені Кримінально-виконавчим кодексом України, законами України та встановлених рішенням (вироком) суду.

Контроль за діяльністю органів та установ виконання покарань – це сукупність державних або громадських заходів зі спостереження, перевірки та обліку діяльності органів та установ виконання покарань.

Конфіскація майна – це вид додаткового, майнового покарання, що полягає у примусовому безоплатному вилученні у власність держави всього або частини майна, що належить засудженому на праві власності.

Кримінально-виконавча політика – це складова частина внутрішньої правової політики держави у сфері боротьби з кримінально протиправною діяльністю, яка визначає принципи, стратегію, завдання та напрями правотворчої та правозастосовної діяльності держави у сфері виконання / відбування покарань стосовно осіб, які судом визнані винними у вчиненні кримінальних правопорушень.

Кримінально-виконавче законодавство – це система нормативно-правових актів, що містять норми кримінально-виконавчого права. Це акти органів державної влади та управління, які регулюють весь комплекс суспільних відносин, що виникають з приводу та у процесі виконання й відбування покарань та застосування до засуджених засобів виправлення і ресоціалізації.

Кримінально-виконавче право як галузь законодавства – це система виключно юридичних норм, які охоплюють законодавство, що регламентує порядок і умови виконання та відбування покарань з метою захисту інтересів особи, суспільства і держави шляхом створення умов для виправлення і ресоціалізації засуджених, запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень як засудженими, так і іншими особами, а також запобігання тортурам та нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню із засудженими.

Кримінально-виконавче право як галузь права – це система юридичних норм, що передбачають підстави, принципи та інші загальні положення, регламентують порядок виконання і відбування покарань, визначають види органів та установ виконання покарань, порядок їх діяльності, здійснення контролю та нагляду, а також регулюють інші правовідносини, що виникають у сфері виконання покарань та пробації. Кримінально-виконавче право входить до комплексу галузей права, що регулюють питання протидії кримінально протиправній діяльності правоохоронними органами України.

Кримінально-виконавче право як навчальна дисципліна (навчальний курс) – це самостійний навчальний курс, що викладається у закладах вищої освіти юридичного профілю, побудований на систематизованому відображенні основних положень кримінально-виконавчого права та кримінально-виконавчого законодавства.

Кримінально-виконавче право як наука – це система знань про тенденції та закономірності, які складаються в процесі виконання покарань та інших заходів кримінально-правового впливу, спрямовані на розробку пропозицій та рекомендацій щодо удосконалення

кримінально-виконавчого права та кримінально-виконавчого законодавства. Наука кримінально-виконавчого права входить до групи наук кримінально-правового циклу та досліджує увесь комплекс правових, економічних, соціальних, психолого-педагогічних та інших проблем, що виникають у процесі виконання та відбування покарань і пробації.

Кримінально-виконавчі правовідносини – це врегульовані нормами кримінально-виконавчого права відносини між персоналом органів та установ виконання покарань і уповноваженого органу з питань пробації та іншими державними органами, які виконують покарання, з одного боку, і засудженими, які відбувають покарання, з іншого, що виникають з приводу порядку та умов виконання та відбування покарання.

Методи кримінально-виконавчого права – це сукупність галузевих засобів, прийомів та способів впливу норм кримінально-виконавчого права на суспільні відносини, що виникають у сфері відбування засудженими покарань та інших заходів кримінально-правового характеру.

Нагляд за додержанням законів під час виконання та відбування покарань – це здійснення органами прокуратури цільового спостереження за станом законності, фіксації його порушень в діяльності органів та установ виконання покарань Державної кримінально-виконавчої служби України, та вжиття заходів щодо притягнення винних осіб до відповідальності.

Норми кримінально-виконавчого права – це правила поведінки, що зосереджені в джерелах кримінально-виконавчого права, в силу чого виникають єдність і цілісність правового врегулювання суспільних відносин, котрі безпосередньо належать до предмету кримінально-виконавчого права. Норми кримінально-виконавчого права складають як власні правові приписи кримінально-виконавчого характеру, так і ті нормативні приписи, що є запозиченими з інших галузей права.

Обмеження волі – це вид основного, строкового, немайнового покарання, що полягає в утриманні засудженого в кримінально-виконавчій установі відкритого типу – виправному центрі без ізоляції від суспільства, але в умовах здійснення за ним цілодобового нагляду та обов'язкового його залучення до праці.

Органи виконання покарань – це система суб'єктів державної форми власності, що реалізують державну політику у сфері виконання покарань та пробації. Органами виконання покарань в Україні є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань та пробації, його територіальні органи управління, уповноважені органи з питань пробації.

Основні засоби виправлення та ресоціалізації засуджених – це встановлений порядок виконання та відбування покарання (режим), пробація, суспільно корисна праця, соціально-виховна робота, загальноосвітнє і професійно-технічне навчання, громадський вплив.

Позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу – це вид додаткового, немайнового, безстрокового покарання при якому особа, яка має військове, спеціальне звання, ранг, чин або кваліфікаційний клас і вчиняє тяжкий або особливо тяжкий злочин, тим самим ганьбить це звання, може бути позбавлена цього звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу за вироком суду.

Позбавлення волі на певний строк – це вид основного, строкового, немайнового покарання, що встановлюється в межах від одного до п'ятнадцяти років та полягає в ізоляції засудженого та поміщенні його до кримінально-виконавчої установи закритого типу.

Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю – це вид основного або додаткового, строкового, немайнового покарання, що має на меті недопущення вчинення засудженою особою у подальшому кримінальних правопорушень з використанням певної посади чи в результаті зайняття нею певним видом діяльності.

Принципи кримінально-виконавчого права – це теоретично обґрунтовані основні положення, обумовлені об'єктивними закономірностями реалізації кари, що виражають сутність кримінально-виконавчої діяльності, спрямованої на здійснення правообмежень, властивих покаранням, незалежно від форм застосовуваних примусових заходів.

Ресоціалізація засудженого – це свідоме відновлення засудженого в соціальному статусі повноправного члена суспільства, повернення його до самостійного загальноприйнятого соціально-нормативного життя в суспільстві.

Система кримінально-виконавчого права – це внутрішня побудова кримінально-виконавчого права, розподіл його на взаємодіючі норми та інститути. Загальноприйнятим є розподіл на дві частини: Загальну та Особливу. В Загальній частині кримінально-виконавчого права вивчаються загальні питання теорії кримінально-виконавчого права: кримінально-виконавче законодавство України, кримінально-виконавчі правовідносини, правовий статус осіб, які відбувають покарання, система установ і органів виконання покарань, участь громадськості у виправленні засуджених. Спеціально висвітлюються проблеми законності при виконанні покарань. В Особливій частині кримінально-виконавчого права розглядаються передусім питання виконання покарання у вигляді позбавлення волі: класифікація засуджених до покарання у виді позбавлення волі, правове регулювання застосування до засуджених основних засобів виправлення (режим, праця, виховна робота, навчання), матеріально-побутове забезпечення та медичне обслуговування, особливості відбування покарання окремими категоріями засуджених, комплекс правових та організаційних питань звільнення від відбування покарання та закріплення результатів виправлення. Розглядається також порядок виконання покарань без ізоляції від суспільства. Окремо вивчаються питання попереднього ув'язнення під варту.

Система органів та установ виконання покарань – це сукупність взаємопов'язаних структурних елементів Державної кримінально-виконавчої служби України, спрямованих на здійснення державної політики у сфері виконання покарань.

Система покарань – це встановлений кримінальним законодавством і обов'язковий для суду вичерпний перелік покарань, розташованих у певному порядку за ступенем їх суворості. Система покарань, встановлена в Кримінальному кодексі України, містить в собі такі види покарань: 1) штраф; 2) позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу; 3) позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю; 4) громадські роботи; 5) виправні роботи; 6) службові обмеження для військовослужбовців; 7) конфіскація майна; 8) арешт; 9) обмеження волі (т.зв. «обмеження свободи»); 10) тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців; 11) позбавлення волі (т.зв. «позбавлення свободи») на певний строк; 12) довічне позбавлення волі.

Службові обмеження для військовослужбовців – це вид основного, строкового, майнового покарання, що застосовується до засуджених військовослужбовців, крім військовослужбовців строкової служби, на строк від шести місяців до двох років у випадках, передбачених Кримінальним кодексом України, а також у тих випадках, коли суд, враховуючи обставини справи та особу засудженого, вважатиме за можливе замість обмеження волі чи позбавлення волі на строк не більше двох років призначити службове обмеження на той самий строк.

Тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців – це вид основного, строкового, немайнового покарання, котре полягає в тому, що особи, які відбувають покарання в дисциплінарному батальйоні, у примусовому порядку ізолюються від суспільства (у даному конкретному випадку – від іншої маси військовослужбовців).

Установа виконання покарань – це юридична організація державної форми власності, що наділена виключною функцією виконання конкретного виду покарання, передбаченого Кримінальним кодексом України. Установами виконання покарань в Україні є арештні доми, кримінально-виконавчі установи – виправні центри та виправні колонії, спеціальні виховні установи – виховні колонії, слідчі ізолятори у випадках, передбачених Кримінально-виконавчим кодексом України.

Функції кримінально-виконавчого права – це основні напрямки впливу на суспільні відносини, що виникають у сфері виконання покарань та інших заходів кримінально-правового характеру, де формуються безпосередні завдання кримінально-виконавчого права.

Штраф – це вид основного або додаткового, майнового покарання, що полягає у стягненні грошових коштів, які належать засудженому, у дохід держави та накладається судом у випадках і розмірі, встановлених у санкціях статей Особливої частині Кримінального кодексу України.

5. Тематика курсових робіт з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право»:

1. Взаємна відповідальність держави і засудженого як принцип кримінально-виконавчого права.
2. Взаємозв'язок кримінально-виконавчого права з іншими галузями права.
3. Виконання покарання та відбування покарання в кримінально-виконавчому праві та законодавстві України.
4. Виправлення та ресоціалізація засуджених як фундаментальні категорії кримінально-виконавчого права України.
5. Вища освіта як засіб виправлення і ресоціалізації засуджених.
6. Громадський вплив у системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.
7. Гуманізм як принцип кримінально-виконавчого права.
8. Демократизм як принцип кримінально-виконавчого права.
9. Департамент з питань виконання кримінальних покарань як учасник кримінально-виконавчої діяльності.
10. Джерела кримінально-виконавчого права України.
11. Дистанційне навчання засуджених до позбавлення волі.
12. Дисциплінарна відповідальність засуджених до позбавлення волі.
13. Диференціація та індивідуалізація виконання покарань як принципи кримінально-виконавчого права.
14. Діти як учасники кримінально-виконавчих правовідносин.
15. Дія кримінально-виконавчого законодавства у просторі й часі.
16. Досудова пробація та особливості її реалізації в Україні.
17. Еволюція розвитку та удосконалення кримінально-виконавчого законодавства України.
18. Європейський комітет з питань запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню як суб'єкт захисту прав засуджених і ув'язнених.
19. Європейський суд з прав людини та його роль у захисті прав засуджених та ув'язнених.
20. Європейські пенітенціарні правила та їх значення при формуванні та реалізації кримінально-виконавчої політики України.
21. Жінка як суб'єкт відбування покарання.
22. Забезпечення безпеки персоналу у виправних колоніях України.
23. Завдання кримінально-виконавчого законодавства України та їх забезпечення.
24. Загальноосвітнє і професійно-технічне навчання в системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.
25. Закони України як джерела кримінально-виконавчого права.
26. Законні інтереси в системі правового статусу засуджених.
27. Законність як принцип кримінально-виконавчого права.
28. Зарубіжні моделі функціонування служби пробації.
29. Захист прав засуджених у місцях несвободи України.
30. Заходи заохочення і стягнення в системі стимулювання правослухняної поведінки засуджених.
31. Звільнення засуджених (осіб, які тримаються під вартою) з установ виконання покарань (слідчих ізоляторів), та вирішення інших питань, пов'язаних зі зміною правового статусу особи.
32. Злісне порушення встановленого порядку відбування покарання.
33. Зміна умов тримання засуджених до покарань, пов'язаних з позбавленням волі.
34. Ізоляція засуджених в системі основних вимог режиму у виправних колоніях.
35. Капелани як учасники кримінально-виконавчих правовідносин.
36. Категорії нагляду і контролю у кримінально-виконавчому праві.

37. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод як джерело кримінально-виконавчого права.
38. Кримінально-виконавча політика України: зміст, завдання, форми та принципи.
39. Кримінально-виконавча характеристика виконання та відбування покарань щодо військовополонених в Україні.
40. Кримінально-виконавча характеристика засуджених – колишніх державних службовців, співробітників правоохоронних органів.
41. Кримінально-виконавча характеристика засуджених за кримінальні правопорушення у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.
42. Кримінально-виконавча характеристика звільнення від відбування покарання.
43. Кримінально-виконавча характеристика контактів засуджених із зовнішнім світом: міжнародна та національна практики.
44. Кримінально-виконавча характеристика майнових покарань в Україні.
45. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді арешту.
46. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді виправних робіт.
47. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді громадських робіт.
48. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді довічного позбавлення волі.
49. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді обмеження волі.
50. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.
51. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
52. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді позбавлення волі на певний строк.
53. Кримінально-виконавча характеристика покарань, не пов'язаних з позбавленням волі в Україні.
54. Кримінально-виконавча характеристика покарань, пов'язаних з позбавленням волі в Україні.
55. Кримінально-виконавча характеристика покарань, що застосовуються до військовослужбовців в Україні.
56. Кримінально-виконавча характеристика пробації в Україні.
57. Кримінально-виконавчий кодекс України 2003 р. (розробка, прийняття та основні положення).
58. Кримінально-виконавчі засади одиночного тримання засуджених до позбавлення волі: генезис, сучасний стан та перспективи.
59. Кримінально-виконавчі засади роботи органів пробації з неповнолітніми.
60. Кримінально-виконавчі системи англо-американської правової сім'ї.
61. Кримінально-виконавчі системи романо-германської правової сім'ї.
62. Кримінально-виконавчі системи скандинавської правової сім'ї.
63. Кримінально-виконавчі системи слов'янської правової сім'ї.
64. Матеріальна відповідальність засуджених до позбавлення волі.
65. Матеріально-побутове забезпечення засуджених до позбавлення волі.
66. Медико-санітарне забезпечення засуджених до позбавлення волі.
67. Мета кримінально-виконавчого законодавства України та особливості її реалізації залежно від виду покарання.
68. Методологія науки кримінально-виконавчого права.
69. Міжнародне кримінально-виконавче право.
70. Міжнародні договори як джерела кримінально-виконавчого законодавства України.
71. Міжнародні стандарти щодо прийому, переведення та звільнення засуджених і ув'язнених у місцях позбавлення волі.

72. Мінімальні стандартні правила ООН щодо поводження з ув'язненими (Правила Нельсона Мандели) та їх значення при формуванні та реалізації кримінально-виконавчої політики України.
73. Міністерство юстиції України як учасник кримінально-виконавчої діяльності.
74. Наука кримінально-виконавчого права України.
75. Національний превентивний механізм у системі захисту прав засуджених і ув'язнених.
76. Невідворотність виконання і відбування покарань як принцип кримінально-виконавчого права.
77. Неповнолітній як суб'єкт відбування покарання.
78. Неповнолітній як суб'єкт пробації.
79. Обов'язки в системі правового статусу засуджених.
80. Організація взаємодії підрозділів контролю за виконанням судових рішень установ виконання покарання та слідчих ізоляторів з органами державної влади.
81. Організація взаємодії структурних підрозділів установ виконання покарання та слідчих ізоляторів з органами державної влади.
82. Основні вимоги режиму та їх реалізація у виправних і виховних колоніях.
83. Основні напрями, форми і методи соціально-виховної роботи із засудженими до позбавлення волі.
84. Особливості виконання та відбування покарання у виховних колоніях.
85. Особливості виконання та відбування покарань у виправних колоніях максимального рівня безпеки.
86. Особливості виконання та відбування покарань у виправних колоніях мінімального рівня безпеки.
87. Особливості виконання та відбування покарань у виправних колоніях середнього рівня безпеки.
88. Особливості виконання уповноваженими органами з питань пробації покарання у виді виправних робіт.
89. Особливості виконання уповноваженими органами з питань пробації покарання у виді громадських робіт.
90. Особливості виконання уповноваженими органами з питань пробації покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
91. Особливості реалізації досудової пробації стосовно неповнолітніх.
92. Особливості реалізації наглядової пробації стосовно неповнолітніх.
93. Особливості реалізації пенітенціарної пробації стосовно неповнолітніх.
94. Особливості реалізації пробаційних програм в Україні.
95. Особливості реалізації прогресивної системи виконання покарань у виправних колоніях України.
96. Особливості розвитку ювенальної пробації в зарубіжних країнах.
97. Оціночні категорії у кримінально-виконавчому праві.
98. Підстава виконання і відбування покарання.
99. Підстави та порядок звільнення від відбування покарання.
100. Підстави та порядок надання засудженим короточасних виїздів за межі установ виконання покарань.
101. Повага до прав і свобод людини як принцип кримінально-виконавчого права.
102. Поєднання покарання з виправним впливом як принцип кримінально-виконавчого права.
103. Порівняльне кримінально-виконавче право.
104. Порядок визначення засудженим виду установ виконання покарань, механізми їх направлення та переведення до місць відбування покарання.
105. Порядок застосування заходів стягнення до осіб, позбавлених волі.
106. Порядок оформлення документів про звільнення та скорочення строку покарання, про смерть засудженого (особи, яка тримається під вартою), на переміщення під вартою (конвоювання).

107. Порядок подання матеріалів за клопотаннями про помилування засуджених та виконання указів Президента України про помилування та закону України про амністію.
108. Постпенітенціарна пробація: зарубіжний досвід та перспективи впровадження в Україні.
109. Права в системі правового статусу засуджених.
110. Правила внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України як джерело кримінально-виконавчого права.
111. Правила внутрішнього розпорядку установ виконання покарань як джерело кримінально-виконавчого права України.
112. Правила Ради Європи про пробацію та їх значення при формуванні та реалізації кримінально-виконавчої політики України.
113. Право засуджених на гуманне ставлення до них та на повагу їх людської гідності.
114. Право засуджених на охорону здоров'я.
115. Право засуджених на правову допомогу.
116. Правовий режим проживання засуджених за межами установ виконання покарань.
117. Правовий статус засуджених до покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, в Україні.
118. Правовий статус засуджених до покарань, пов'язаних з позбавленням волі, в Україні.
119. Практика Європейського суду з прав людини як джерело кримінально-виконавчого права.
120. Практика Європейського суду з прав людини як правове джерело діяльності установ виконання покарань та слідчих ізоляторів.
121. Практичні аспекти впровадження в Україні міжнародних стандартів виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі.
122. Практичні аспекти впровадження в Україні міжнародних стандартів виконання покарань, пов'язаних з позбавленням волі.
123. Приватні пенітенціарні установи: зарубіжний досвід та національний підхід.
124. Приймання засуджених до установ виконання покарань та слідчих ізоляторів, обліки засуджених (осіб, які тримаються під вартою, та які тимчасово вибули зі слідчих ізоляторів).
125. Принципи кримінально-виконавчого права.
126. Пробація в системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.
127. Пробація як форма соціально-правового контролю за засудженими.
128. Проблемні питання реформування пенітенціарної системи України на основі зарубіжного досвіду.
129. Програми диференційованого виховного впливу на засуджених та їх роль у виправленні та ресоціалізації засуджених.
130. Прокуратура України як учасник кримінально-виконавчої діяльності.
131. Процедура дисциплінарного провадження у виправних колоніях.
132. Раціональне застосування примусових заходів і стимулювання правослухняної поведінки як принципи кримінально-виконавчого права.
133. Реалізація права засуджених на особисту безпеку у виправних колоніях України.
134. Режим у системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.
135. Релігія як засіб виправлення засуджених.
136. Рівність засуджених перед законом як принцип кримінально-виконавчого права.
137. Роздільне тримання засуджених до позбавлення волі у виправних і виховних колоніях.
138. Самодіяльні організації засуджених до позбавлення волі як учасники кримінально-виконавчих правовідносин.
139. Священослужителі як учасники кримінально-виконавчих правовідносин.
140. Система кримінально-виконавчого права.
141. Система органів і установ виконання покарань в Україні й зарубіжних країнах.

142. Соціальна адаптація осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк.
143. Соціально-виховна робота в системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.
144. Справедливість як принцип кримінально-виконавчого права.
145. Строки у кримінально-виконавчому праві.
146. Структура Кримінально-виконавчого кодексу України 2003 р.
147. Структурні дільниці виправних і виховних колоній.
148. Суб'єкти захисту прав засуджених і ув'язнених в Україні та світі.
149. Суспільно корисна праця в системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.
150. Теоретичні основи та організація практичної діяльності виправних колоній при зміні умов тримання засуджених.
151. Теоретичні основи та організація практичної діяльності уповноважених органів з питань пробації.
152. Теоретичні основи та організація практичної діяльності установ виконання покарань при застосуванні засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.
153. Теоретичні та практичні питання діяльності відділів (груп, секторів) контролю за виконанням судових рішень установ виконання покарання та слідчих ізоляторів.
154. Теоретичні та практичні питання діяльності відділів нагляду і безпеки установ виконання покарання.
155. Теорія і практика виконання покарання у виді арешту.
156. Теорія і практика виконання покарання у виді довічного позбавлення волі.
157. Теорія і практика виконання покарання у виді обмеження волі.
158. Теорія і практика виконання покарання у виді позбавлення волі на певний строк.
159. Універсальні (поліфункціональні) установи виконання покарань: зарубіжний досвід та національний підхід.
160. Уповноважений Верховної Ради України з прав людини як суб'єкт захисту прав засуджених і ув'язнених.
161. Участь громадськості в передбачених законом випадках у діяльності органів і установ виконання покарань як принцип кримінально-виконавчого права.
162. Функції кримінально-виконавчого права.
163. Чоловік як суб'єкт відбування покарання.
164. Школи (напрями розвитку) кримінально-виконавчого права.
165. Ювенальна пробація: сучасний стан та перспективи розвитку в Україні.

6. Питання до заліку з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право»:

1. Поняття кримінально-виконавчої політики.
2. Напрями діяльності органів та установ держави у сфері кримінально-виконавчої політики.
3. Принципи кримінально-виконавчої політики.
4. Співвідношення кримінально-виконавчої політики і кримінально-виконавчого права.
5. Поняття кримінально-виконавчого права.
6. Історія трансформації та становлення кримінально-виконавчого права з виправно-трудового.
7. Предмет, метод, завдання, функції та система кримінально-виконавчого права.
8. Принципи кримінально-виконавчого права.
9. Взаємозв'язок кримінально-виконавчого права з іншими галузями права.
10. Предмет, метод і система курсу «Кримінально-виконавче право» як навчальної дисципліни.
11. Поняття кримінально-виконавчого законодавства, його значення та основні риси.
12. Мета та завдання кримінально-виконавчого законодавства України.
13. Загальна характеристика та структура Кримінально-виконавчого кодексу України.
14. Міжнародно-правові акти як джерела кримінально-виконавчого права.
15. Поняття норм кримінально-виконавчого права, їх види та структура.
16. Класифікація норм кримінально-виконавчого права. Кримінально-виконавчі правовідносини.
17. Поняття виправлення і ресоціалізації засуджених.
18. Основні засоби виправлення і ресоціалізації засуджених.
19. Поняття правового статусу засуджених.
20. Елементи правового статусу засуджених та їх характеристика.
21. Обмеження здійснення конституційних і цивільних прав і обов'язків засудженими.
22. Закріплення правового статусу засуджених в законодавстві України.
23. Правове становище засуджених згідно з міжнародними нормативно-правовими актами.
24. Документи ООН, що регламентують захист прав засуджених.
25. Документи Ради Європи, що регламентують захист прав засуджених до позбавлення волі.
26. Структура Європейського суду з прав людини.
27. Компетенція Європейського суду з прав людини.
28. Органи виконання покарань.
29. Установи виконання покарань.
30. Правовий статус персоналу ДКВС України.
31. Значення участі громадськості в діяльності установ і органів, що виконують покарання.
32. Форми участі громадськості в роботі установ і органів, що виконують покарання.
33. Правове регулювання участі громадськості в роботі установ і органів, що виконують покарання.
34. Контроль громадськості за виконанням покарань.
35. Спостережні комісії та їх роль у виправленні засуджених.
36. Поняття і місце покарань, альтернативних позбавленню волі, в системі покарань.
37. Функції органу пробації.
38. Повноваження державної виконавчої служби.
39. Порядок виконання покарання у виді конфіскації майна.
40. Майно, що підлягає конфіскації.
41. Дії державного виконавця щодо виконання вироку про конфіскацію майна.

42. Порядок виконання покарання у виді штрафу. Наслідки ухилення від сплати штрафу. Закінчення виконавчих дій.
43. Порядок виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.
44. Порядок виконання покарання у виді тримання у дисциплінарному батальйоні.
45. Режим у дисциплінарному батальйоні.
46. Короткочасні виїзди засуджених військовослужбовців за межі дисциплінарного батальйону.
47. Одержання засудженими військовослужбовців посилок (передач) та бандеролей.
48. Праця засуджених військовослужбовців.
49. Військове навчання засуджених військовослужбовців.
50. Соціально-виховна робота із засудженими військовослужбовцями.
51. Ради громадськості засуджених військовослужбовців.
52. Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до засуджених військовослужбовців. Порядок їх застосування.
53. Матеріально-побутове та медичне забезпечення засуджених військовослужбовців.
54. Правові підстави звільнення засуджених військовослужбовців від відбування покарання.
55. Порядок виконання покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців.
56. Особливості відбування засудженими військовослужбовцями покарання у виді арешту.
57. Порядок виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатись певною діяльністю.
58. Права та обов'язки органу з питань пробації щодо виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатись певною діяльністю.
59. Правовий статус засуджених до покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
60. Наслідки ухилення від відбування покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
61. Порядок виконання покарання у виді громадських робіт.
62. Умови відбування покарання у виді громадських робіт.
63. Функції органу з питань пробації щодо забезпечення виконання покарання у виді громадських робіт.
64. Обчислення строку покарання у виді громадських робіт.
65. Правовий статус осіб, засуджених до покарання у виді громадських робіт.
66. Порядок виконання покарання у виді виправних робіт.
67. Умови відбування покарання у виді виправних робіт.
68. Функції органу з питань пробації щодо забезпечення виконання покарання у виді виправних робіт.
69. Обчислення строку покарання у виді виправних робіт.
70. Обов'язки власника підприємства, установи, організації або повноваженого ним органу за місцем відбування засудженими покарання у виді виправних робіт.
71. Порядок провадження відрахувань із заробітку засуджених до виправних робіт.
72. Порядок здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.
73. Функції, що здійснюються працівниками органу з питань пробації, щодо контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.
74. Функції, які виконують органи Національної поліції у процесі виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням, та здійснення контролю за звільненими від відбування покарання з випробуванням.
75. Відповідальність осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

76. Підстави та порядок зняття з обліку осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.
77. Місця відбування покарання у виді арешту.
78. Порядок і умови виконання покарання у виді арешту.
79. Правове положення осіб, засуджених до покарання у виді арешту.
80. Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до осіб, засуджених до арешту.
81. Особливості відбування арешту засудженими військовослужбовцями.
82. Місця відбування покарання у виді обмеження волі.
83. Направлення осіб, засуджених до обмеження волі, для відбування покарання.
84. Обчислення строку покарання у виді обмеження волі.
85. Порядок і умови відбування покарання у виді обмеження волі.
86. Правове становище осіб, засуджених до покарання у виді обмеження волі.
87. Соціально-виховна робота із засудженими до обмеження волі.
88. Участь осіб, засуджених до покарання у виді обмеження волі, в самодіяльних організаціях.
89. Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до осіб, які відбувають покарання у виді обмеження волі.
90. Порядок застосування до засуджених, які відбувають покарання у виді обмеження волі, заходів заохочення і стягнення.

7. Питання до екзамену з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право»:

1. Богослужіння і релігійні обряди в колоніях.
2. Взаємозв'язок кримінально-виконавчого права з іншими галузями права.
3. Види обліку засуджених.
4. Визначення виду виправної колонії відповідно до класифікації осіб, засуджених до позбавлення волі.
5. Виправні колонії максимального рівня безпеки.
6. Виправні колонії мінімального рівня безпеки.
7. Виправні колонії середнього рівня безпеки.
8. Виховне значення прийому осіб, засуджених до позбавлення волі, до установ виконання покарань.
9. Відбування засудженими всього строку покарання в одній виправній чи виховній колонії.
10. Відповідальність осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.
11. Військове навчання засуджених військовослужбовців.
12. Вільний час осіб, засуджених до позбавлення волі.
13. Вплив виду установи виконання покарань на правове становище засуджених.
14. Дії державного виконавця щодо виконання вироку суду про конфіскацію майна.
15. Залишення в слідчому ізоляторі чи направлення у виправну колонію максимального рівня безпеки засуджених до позбавлення волі для роботи з господарського обслуговування.
16. Залучення осіб, засуджених до позбавлення волі, до робіт без оплати праці.
17. Заходи безпеки і підстави для застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і вогнепальної зброї.
18. Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до засуджених військовослужбовців.
19. Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до осіб, засуджених до арешту.
20. Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до осіб, які відбувають покарання у виді обмеження волі.
21. Заходи заохочення, що застосовуються до осіб, засуджених до позбавлення волі.
22. Заходи стягнення, що застосовуються до осіб, засуджених до позбавлення волі.
23. Злісне порушення встановленого порядку відбування покарання.
24. Зміст покарання у виді позбавлення волі.
25. Значення участі громадськості в діяльності органів та установ виконання покарань.
26. Історія виникнення та розвитку слідчих ізоляторів.
27. Історія науки кримінально-виконавчого права України.
28. Категорії осіб, які утримуються в слідчих ізоляторах.
29. Кількісний облік засуджених. Документи кількісного обліку. Види та форми статистичної звітності.
30. Класифікація (види) норм кримінально-виконавчого права. Кримінально-виконавчі правовідносини.
31. Контроль громадськості за виконанням покарань.
32. Короткочасні виїзди засуджених військовослужбовців за межі дисциплінарного батальйону.
33. Листування осіб, взятих під варту. Порядок надсилання скарг, заяв і листів.
34. Майно, що підлягає (не підлягає) конфіскації.

35. Матеріально-побутове забезпечення і медичне обслуговування осіб, взятих під варту.
36. Матеріально-побутове та медичне забезпечення засуджених військовослужбовців.
37. Міжнародні механізми забезпечення прав засуджених в Україні.
38. Міжнародно-правові акти як джерела кримінально-виконавчого права в Україні.
39. Мінімум зарахувань на особистий рахунок засудженого.
40. Місце та роль слідчих ізоляторів в кримінально-виконавчій системі України.
41. Місця відбування покарання у виді арешту.
42. Місця відбування покарання у виді обмеження волі.
43. Надання побачень особам, взятим під варту.
44. Направлення осіб, засуджених до обмеження волі, для відбування покарання.
45. Напрями діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України у сфері кримінально-виконавчої політики.
46. Наслідки ухилення від відбування покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
47. Норми та порядок забезпечення осіб, які засуджені до позбавлення волі, речовим майном. Відповідальність осіб, які засуджені до позбавлення волі, у випадку втрати майна, яким вони користувались.
48. Обладнання гуртожитків та порядок користування комунальнопобутовими об'єктами виправних колоній.
49. Обмеження здійснення конституційних та цивільних прав і обов'язків засудженими.
50. Обов'язки власника підприємства, установи, організації або повноваженого ним органу за місцем відбування засудженими покарання у виді виправних робіт.
51. Обчислення строку покарання у виді виправних робіт.
52. Обчислення строку покарання у виді громадських робіт.
53. Обчислення строку покарання у виді обмеження волі.
54. Одержання засудженими військовослужбовців посилок (передач) та бандеролей.
55. Оперативно-розшукова діяльність в колоніях.
56. Оплата праці осіб, засуджених до позбавлення волі, правові підстави та порядок відрахувань із заробітку засуджених.
57. Організація загальноосвітнього і професійно-технічного навчання осіб, які засуджені до позбавлення волі.
58. Організація харчування в місцях позбавлення волі. Дії адміністрації у випадку відмови засуджених від вживання їжі.
59. Основні засоби виправлення та ресоціалізації осіб, засуджених до позбавлення волі.
60. Основні напрями, форми і методи соціально-виховної роботи із особами, засудженими до позбавлення волі.
61. Особливий режим у місцях попереднього ув'язнення.
62. Особливості відбування арешту засудженими військовослужбовцями.
63. Особливості відбування засудженими військовослужбовцями покарання у виді арешту.
64. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими вагітними жінками, матерями-годувальницями і жінками, які мають дітей віком до трьох років.
65. Особливості зміни умов тримання осіб, засуджених до позбавлення волі.
66. Особливості імплементації вимог міжнародного гуманітарного права до кримінально-виконавчого законодавства України.

67. Особливості та порядок переміщення засуджених до позбавлення волі під вартою.
68. Пенсійне забезпечення осіб, засуджених до позбавлення волі.
69. Персональний облік засуджених. Документи персонального обліку. Особова справа засудженого.
70. Підстави та порядок звільнення осіб, щодо яких як запобіжний захід обрано взяття під варту.
71. Підстави та порядок зняття з обліку осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.
72. Повноваження Департаменту державної виконавчої служби.
73. Поняття альтернативних позбавленню волі видів покарань та їх місце в системі покарань в Україні.
74. Поняття і значення обліку засуджених для боротьби із злочинністю.
75. Поняття кримінально-виконавчого законодавства, його мета та основні завдання.
76. Поняття кримінально-виконавчого права.
77. Поняття кримінально-виконавчої політики.
78. Поняття правового статусу військовополонених.
79. Поняття правового статусу засуджених.
80. Поняття та структура норм кримінально-виконавчого права.
81. Порядок виконання покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців.
82. Порядок виконання покарання у виді виправних робіт.
83. Порядок виконання покарання у виді громадських робіт.
84. Порядок виконання покарання у виді конфіскації майна.
85. Порядок виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.
86. Порядок виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатись певною діяльністю.
87. Порядок виконання покарання у виді тримання у дисциплінарному батальйоні.
88. Порядок виконання покарання у виді штрафу. Наслідки ухилення від сплати штрафу.
89. Порядок застосування до засуджених, які відбувають покарання у виді обмеження волі, заходів заохочення і стягнення.
90. Порядок застосування заходів заохочення до осіб, засуджених до позбавлення волі.
91. Порядок застосування заходів стягнення до осіб, засуджених до позбавлення волі.
92. Порядок здійснення нагляду за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням.
93. Порядок і умови виконання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.
94. Порядок і умови виконання покарання у виді арешту.
95. Порядок і умови відбування покарання у виді обмеження волі.
96. Порядок провадження відрахувань із заробітку засуджених до виправних робіт.
97. Порядок стягнення матеріальних збитків, заподіяних особами, які засуджені до позбавлення волі.
98. Посадові особи, які застосовують заходи заохочення і стягнення до неповнолітніх засуджених, та обсяг їх повноважень.
99. Права і обов'язки засуджених до позбавлення волі.
100. Права та обов'язки органу з питань пробації щодо виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатись певною діяльністю.
101. Правова регламентація організації матеріально-побутового та медикосанітарного забезпечення осіб, які засуджені до покарання у виді позбавлення волі.

102. Правова регламентація порядку проживання жінок, засуджених до позбавлення волі, за межами виправної колонії. Права та обов'язки засуджених жінок, яким надано право проживання за межами виправної колонії.

103. Правова регламентація та особливості відбування покарання особами, які засуджені до позбавлення волі, у виховних колоніях. Правовий статус неповнолітніх засуджених.

104. Правова регламентація та порядок застосування заходів заохочення і стягнення до неповнолітніх засуджених.

105. Правове положення осіб, засуджених до покарання у виді арешту.

106. Правове регулювання участі громадськості в роботі органів та установ виконання покарань.

107. Правове становище осіб, засуджених до позбавлення волі, які залишені в слідчому ізоляторі для роботи з господарського обслуговування.

108. Правове становище осіб, засуджених до покарання у виді обмеження волі.

109. Правове становище осіб, які перебувають у місцях попереднього ув'язнення.

110. Правовий статус засуджених до покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

111. Правовий статус осіб, засуджених до покарання у виді громадських робіт.

112. Правовий статус осіб, засуджених до позбавлення волі, які відбувають покарання у виправних колоніях мінімального рівня безпеки.

113. Правовий статус осіб, засуджених до позбавлення волі, які відбувають покарання у виправних колоніях середнього рівня безпеки.

114. Правовий статус осіб, засуджених до позбавлення волі, які відбувають покарання у виправних колоніях максимального рівня безпеки.

115. Правовий статус осіб, які відбувають покарання у виді позбавлення волі.

116. Правові наслідки відбування покарання у виді позбавлення волі.

117. Правові підстави звільнення засуджених військовослужбовців від відбування покарання.

118. Правові підстави і порядок прийому осіб, засуджених до покарання у виді позбавлення волі, до установ виконання покарань.

119. Правові підстави направлення засуджених до позбавлення волі до виправних та виховних колоній.

120. Правові підстави та порядок використання технічних засобів нагляду і контролю.

121. Правові підстави та порядок застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і зброї.

122. Правові підстави та порядок тримання засуджених до позбавлення волі в дільниці карантину, діагностики і розподілу.

123. Правові підстави та порядок тримання засуджених до позбавлення волі в дільниці ресоціалізації.

124. Правові підстави та порядок тримання засуджених до позбавлення волі в дільниці посиленого контролю.

125. Правові підстави та порядок тримання засуджених до позбавлення волі в дільниці соціальної адаптації.

126. Правові підстави та порядок тримання засуджених до позбавлення волі в дільниці соціальної реабілітації.

127. Праця засуджених військовослужбовців.

128. Предмет, завдання та методологія науки кримінально-виконавчого права.

129. Предмет, метод, завдання, функції та система кримінально-виконавчого права.

130. Примусове лікування осіб, які засуджені до позбавлення волі, від алкоголізму та наркоманії.

131. Принципи кримінально-виконавчого права.
132. Принципи кримінально-виконавчої політики.
133. Процедура дисциплінарного провадження.
134. Ради громадськості засуджених військовослужбовців.
135. Режим особливих умов у колоніях.
136. Режим у дисциплінарному батальйоні.
137. Режим у колоніях та його основні вимоги.
138. Режим у місцях попереднього ув'язнення.
139. Роздільне тримання засуджених до позбавлення волі у виправних і виховних колоніях.
140. Самодіяльні організації осіб, засуджених до позбавлення волі.
141. Система закладів охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України. Задачі і функції медичних частин установ виконання покарань. Порядок організації медичного обслуговування осіб, які засуджені до позбавлення волі.
142. Склад та порядок роботи комісії із прийому осіб, засуджених до позбавлення волі, до установ виконання покарань.
143. Соціально-виховна робота із засудженими військовослужбовцями.
144. Соціально-виховна робота із засудженими до обмеження волі.
145. Соціально-виховна робота із особами, засудженими до позбавлення волі.
146. Співвідношення кримінально-виконавчої політики та кримінально-виконавчого права.
147. Спостережні комісії та їх роль у виправленні засуджених.
148. Структурні дільниці виправних і виховних колоній.
149. Суспільно корисна праця як засіб виправлення і ресоціалізації засуджених до позбавлення волі.
150. Умови відбування покарання у виді виправних робіт.
151. Умови відбування покарання у виді громадських робіт.
152. Умови відбування покарання у виховних та виправних колоніях.
153. Умови праці осіб, засуджених до позбавлення волі. Робочій час та понадурочні роботи осіб, засуджених до позбавлення волі. Час відпочинку, охорона праці та правила техніки безпеки.
154. Участь осіб, засуджених до покарання у виді обмеження волі, в самодіяльних організаціях.
155. Форми участі громадськості в роботі органів та установ виконання покарань.
156. Функції органу з питань пробації щодо забезпечення виконання покарання у виді громадських робіт.
157. Функції органу з питань пробації щодо забезпечення виконання покарання у виді виправних робіт.
158. Функції та завдання органу пробації в Україні.
159. Функції, що здійснюються працівниками органу з питань пробації, щодо нагляду за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням.
160. Функції, які виконують органи Національної поліції України у процесі виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та здійснення контролю за звільненими від відбування покарання з випробуванням.

8. Перелік рекомендованої літератури з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право»:

Основна література:

1. Автухов К. А., Гель А. П., Яковець І. С. Кримінально-виконавче право України. Академічний курс: підручник. Київ: Юрінком Інтер, 2020. 432 с.
2. Автухов К. А. Кримінально-виконавче право: навчальний посібник (відповіді на екзаменаційні питання та питання для практичних занять). Харків: Право, 2016. 158 с.
3. Автухов К. А., Мірошніченко Ю. Р., Чернишов Д. В. та ін. Науково-практичний коментар до Закону України «Про пробацію». Київ: ФОП Кандиба Т. П., 2019. 114 с.
4. Автухов К. А., Степанюк А. Х., Яковець І. С. та ін. Кримінально-виконавче право України: Загальна та Особлива частини: підручник. Київ: ВД «Дакор», 2015. 632 с.
5. Автухов К. А., Степанюк А. Х., Яковець І. С. та ін. Теоретичні питання удосконалення кримінально-виконавчого законодавства України та практики його застосування: монографія. Харків: Право, 2021. 488 с.
6. Автухов К. А., Ткачова О. В., Яковець І. С. Особливості діяльності окремих підрозділів кримінально-виконавчої системи: навчальний посібник. Харків: Право, 2012. 152 с.
7. Алієв Р. В., Денисов С. Ф., Денисова Т. А. та ін. Кримінально-виконавче право: словник: навчальний посібник. Запоріжжя: «Інтер-М», 2014. 293 с.
8. Бадира В. А., Денисов С. Ф., Денисова Т. А. та ін. Кримінально-виконавче право: навчальний посібник. Видання 2-ге, змінене і доповнене. Київ: Істина, 2010. 480 с.
9. Бесчастний В. М., Василик В. В., Фоменко А. Є. та ін. Науково-практичний коментар до Закону України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» та Закону України «Про попереднє ув'язнення». Київ: ВД «Професіонал», 2020. 600 с.
10. Богатирьов І. Г., Бодюл Є. М., Джужа О. М. та ін. Науково-практичний коментар до Кримінально-виконавчого кодексу України. Київ: Атіка, 2010. 344 с.
11. Богатирьов І. Г., Копотун І. М., Пузирьов М. С. Порівняльне кримінально-виконавче право: навчальний посібник. Київ: ІКВС, 2013. 140 с.
12. Богатирьов І. Г. Актуальні проблеми кримінально-виконавчого права України: навчальний модульний курс. Одеса: Юридика, 2023. 238 с.
13. Богатирьов І. Г., Лісіцков О. В. Кримінально-виконавче право України: підручник. Київ: ВД «Дакор», 2014. 376 с.
14. Боровик А. В., Гринько Л. П., Копотун І. М. та ін. Науково-практичний коментар Кримінально-виконавчого кодексу України. Київ: ВД «Професіонал», 2022. 298 с.
15. Боровик А. В., Колб О. Г. Тлумачний словник пенітенціарної лексики. Видання 3-тє, виправлене і доповнене. Одеса: ВД «Гельветика», 2021. 468 с.
16. Василевич В. В., Джужа О. М., Колб О. Г. та ін. Кримінально-виконавче право України: підручник. Київ: Атіка, 2010. 752 с.
17. Васильєв А. А., Житний О. О., Литвинов О. М. та ін. Кримінально-виконавче право України (схеми і таблиці): навчальний посібник. Харків: ХНУВС, 2014. 212 с.
18. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 томах. Харків: Право, 2016. Том 18: Криминологія. Кримінально-виконавче право / редколегія: В. І. Шахун (голова), В. І. Тимошенко (заступник голови) та ін. 2019. 544 с.
19. Галуцько В. В., Журавльов Д. В., Лошицький М. В. та ін. Науково-практичний коментар Кримінально-виконавчого кодексу України. Київ: ВД «Професіонал», 2018. 296 с.
20. Гальцова О. В., Степанюк А. Ф., Яковець І. С. та ін. Дотримання прав людини в діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України і служби пробації: науково-практичний посібник. Харків: Право, 2023. 130 с.
21. Гель А. П., Колб О. Г., Степанюк А. Х. та ін. Науково-практичний коментар Кримінально-виконавчого кодексу України. Київ: Юрінком Інтер, 2008. 496 с.
22. Гель А. П., Семаков Г. С., Яковець І. С. та ін. Кримінально-виконавче право України: навчальний посібник. Київ: Юрінком Інтер, 2008. 624 с.
23. Голіна В. В., Лисодєд О. В., Степанюк А. Х. та ін. Кримінально-виконавче право:

підручник. Харків: Право, 2015. 392 с.

24. Головкин Б. М., Степанюк А. Х., Яковець І. С. та ін. Кримінально-виконавче право: підручник. 2-ге видання, перероблене і доповнене. Харків: Право, 2019. 288 с.

25. Гритенко О. А., Конопельський В. Я., Резніченко Г. С. Кримінально-виконавче право: навчальний посібник. Одеса: ОДУВС, 2019. 272 с.

26. Гумін О. М., Марисюк К. Б. Кримінально-виконавче право України: навчальний посібник. Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2015. 392 с.

27. Данилевська Ю. О., Данилевський А. О., Назимко Є. С. та ін. Кримінально-виконавче право України: навчальний посібник. Київ: ВД «Дакор», 2020. 210 с.

28. Ковальський В. С., Чернишов Д. В., Яковець І. С. та ін. Виконання кримінальних покарань та пробації. Законодавство. Роз'яснення. Зразки документів. Київ: Юрінком Інтер, 2018. 948 с.

29. Колб О. Г., Олефір В. І., Рогатинська Н. З. та ін. Кримінально-виконавче право України [У схемах та таблицях]: навчальний посібник. Київ: «Центр учбової літератури», 2016. 260 с.

30. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96–ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.

31. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 р. № 2341–III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25–26. Ст. 131.

32. Кримінально-виконавче право. Словник-довідник / автори-упорядники: С. Ф. Денисов, Т. А. Денисова, М. В. Пузиревський. Чернігів: Десна Поліграф, 2020. 712 с.

33. Кримінально-виконавчий кодекс України: Закон України від 11.07.2003 р. № 1129–IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 3–4. Ст. 21.

34. Людвік В. Д., Хашев В. Г., Шаблистий В. В. та ін. Кримінально-виконавче право України: практикум: навчальний посібник. 2-ге видання, перероблене та доповнене. Дніпро: Видавець Біла К. О., 2018. 180 с.

35. Музика А. А., Конопельський В. Я., Письменський Є. О. та ін. Кримінально-виконавче право України: підручник у 2-х томах. Том I. Київ: НАВС, ФОП Кандиба Т. П., 2018. 364 с.

36. Музика А. А., Конопельський В. Я., Письменський Є. О. та ін. Кримінально-виконавче право України: підручник у 2-х томах. Том II. Київ: НАВС, ФОП Кандиба Т. П., 2018. 622 с.

37. Правова доктрина України: у 5 томах. Том 5: Кримінально-правові науки в Україні: стан, проблеми та шляхи розвитку / за заг. ред. В. Я. Тація, В. І. Борисова. Харків: Право, 2013. 1240 с.

38. Правова наука України: сучасний стан, виклики та перспективи розвитку: монографія / редколегія: О. В. Петришин (голова редколегії), В. А. Журавель (заступник голови редколегії), Н. С. Кузнецова (заступник голови редколегії) [та ін.]. Харків: Право, 2021. 680 с.

39. Примаченко В. Ф., Хашев В. Г., Шаблистий В. В. та ін. Кримінально-виконавче право України: курс лекцій. Дніпро: ДДУВС, 2019. 236 с.

40. Про Державну кримінально-виконавчу службу України: Закон України від 23.06.2005 р. № 2713–IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 30. Ст. 409.

41. Про затвердження Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України: Наказ Міністерства юстиції України від 14.06.2019 р. № 1769/5. *Офіційний вісник України*. 2019. № 58. Ст. 2011.

42. Про затвердження Правил внутрішнього розпорядку установ виконання покарань: Наказ Міністерства юстиції України від 28.08.2018 р. № 2823/5. *Офіційний вісник України*. 2018. № 70. Стор. 285.

43. Про схвалення Концепції реформування (розвитку) пенітенціарної системи України: Постанова Кабінету Міністрів України від 13.09.2017 р. № 654–р. *Офіційний вісник України*. 2017. № 78. Ст. 2401.

44. Про схвалення Стратегії реформування пенітенціарної системи на період до 2026 року та затвердження операційного плану її реалізації у 2022-2024 роках: Постанова Кабінету

Міністрів України від 16.12.2022 р. № 1153–р. *Офіційний вісник України*. 2023. № 1. Ст. 33.

45. Римаренко Ю. І., Тацій В. Я., Шемшученко Ю. С. та ін. Міжнародна поліцейська енциклопедія. Том 4. Кримінально-правові, кримінологічні та кримінально-виконавчі засади поліцейської діяльності. Київ: Атіка, 2007. 968 с.

46. Романов М. В. Конспект лекцій з кримінально-виконавчого права. Харків: «Права людини», 2015. 256 с.

47. Тюремне населення країн світу: довідник / укладачі: Денисов С. Ф., Денисова Т. А., Литвинов О. М. та ін. Харків: Панов; Кримінологічна асоціація України, 2020. 474 с.

48. Українська правнича енциклопедія / за заг. ред. В. М. Тертишника, Л. Р. Наливайко, А. Є. Фоменка, В. В. Ченцова. Київ: Алерта, 2023. 768 с.

Допоміжна література:

1. Автухов К. А. Виконання покарання у виді арешту: сучасні проблеми організації та правового регулювання: монографія. Харків: Право, 2013. 200 с.

2. Автухов К. А., Гель А. П., Колб О. Г. та ін. Права та законні інтереси засуджених до позбавлення волі в умовах реформування Державної кримінально-виконавчої служби України: монографія. Харків: Право, 2015. 246 с.

3. Автухов К. А., Карелін В. В., Яковець І. С. Правове регулювання застосування заходів заохочення та стягнення у процесі виконання покарань, пов'язаних з ізоляцією засуджених: монографія. Харків: Право, 2014. 240 с.

4. Автухов К. А., Кутєпов М. Ю., Яковець І. С. Сучасна кримінально-виконавча політика України: монографія. Харків: Право, 2016. 172 с.

5. Бадира В. А., Гель А. П., Яковець І. С. та ін. Проблеми забезпечення прав засуджених у кримінально-виконавчій системі України. Харків: «Права людини», 2011. 368 с.

6. Бадира В. А., Денисова Т. А. Правові основи виправлення та ресоціалізації жінок, засуджених до позбавлення волі: монографія. Запоріжжя: Вид-во КПУ, 2009. 168 с.

7. Белкіна Д. С., Боровик А. В., Колб О. Г. та ін. Поняття та зміст прогалин і колізій у кримінально-виконавчому законодавстві України та шляхи їх подолання: навчальний посібник. Одеса: ВД «Гельветика», 2021. 336 с.

8. Богатирьов І. Г. Теорія і практика виконання кримінально-виконавчою інспекцією покарань, не пов'язаних з позбавленням волі: монографія. Київ: Атіка, 2005. 312 с.

9. Богатирьов І. Г., Боровик А. В., Шевченко А. Є. та ін. Пенітенціарна парадигма виконання покарання у виді позбавлення волі в Україні: монографія. Одеса: ВД «Гельветика», 2022. 288 с.

10. Богатирьов І. Г., Голець В. В., Коломієць Н. В. Кримінально-виконавча характеристика наркозалежних осіб в умовах позбавлення волі: монографія. Київ: ВД «Дакор», 2013. 244 с.

11. Богатирьов І. Г., Лучко С. В., Пузирьов М. С. Соціальна робота із засудженими в Україні: навчальний посібник. Київ: ВД «Дакор», 2013. 200 с.

12. Богатирьов І. Г., Пузирьов М. С., Шкута О. О. Доктрина пенітенціарного права України: монографія. Київ: ВД «Дакор», 2017. 236 с.

13. Богатирьов І. Г., Сокоринський Ю. В. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців: монографія. Київ: ВД «Дакор», 2013. 168 с.

14. Богатирьов І. Г., Царюк С. В. Кримінально-виконавчі засади виконання та відбування кримінальних покарань у виправних колоніях максимального рівня безпеки: монографія. Чернігів: КП «Вид-во «Чернігівські обереги»», 2010. 210 с.

15. Богатирьов І. Г., Щербина О. В. Режим у виправних колоніях Державної пенітенціарної служби України (теорія і практика): монографія. Київ: ВД «Дакор», 2015. 164 с.

16. Богатирьова О. І. Теоретико-прикладні засади впровадження пробації в Україні: монографія. Київ: ВД «Дакор», 2013. 368 с.

17. Богатирьова О. І., Марчук В. Т. Довічне позбавлення волі в Україні: монографія. Київ: ВД «Дакор», 2021. 228 с.

18. Богатирьова О. І., Олефір Л. І. Застосування пробації в Україні: теорія і практика:

навчальний посібник. Чернігів: Десна Поліграф, 2019. 208 с.

19. Боровик А. В., Колб І. О., Колб О. Г. та ін. Застосування в Україні заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і зброї до засуджених, позбавлених волі: правові підстави, теорія і практика: навчальний посібник. Луцьк: «Волиньполіграф», 2020. 696 с.

20. Боровик А. В., Колб О. Г., Новосад Ю. О. та ін. Кримінально-виконавча діяльність прокуратури у сфері виконання покарань: навчальний посібник. Луцьк: «Волиньполіграф», 2020. 640 с.

21. Гальцова О. В., Степанюк А. Х. Принцип поваги до прав і свобод людини у кримінально-виконавчому законодавстві, виконанні і відбуванні покарань: монографія. Харків: Право, 2020. 224 с.

22. Гритенко О. А. Прогресивна система виконання та відбування покарання у виді позбавлення волі: теоретичні та правові аспекти: монографія. Одеса: ОДУВС, 2020. 431 с.

23. Гура Р. М. Виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю: монографія. Харків: СПД ФО Вапнярчук Н. М., 2005. 144 с.

24. Денисов С. Ф., Матвійчук В. К., Петков С. В. Актуальні проблеми кримінального права, кримінології та кримінально-виконавчого права в Україні: монографія. Київ: ВНЗ «Національна академія управління», 2015. 538 с.

25. Денисов С. Ф., Павлов В. Г. Збірник тестів для контрольної перевірки знань курсантів, студентів та слухачів з курсу «Кримінально-виконавче право». Чернігів: Академія ДПтС, 2017. 352 с.

26. Денисова Т. А. Кримінальне покарання та функції його призначення і виконання за законодавством України: навчальний посібник. Запоріжжя: ГУ «ЗІДМУ», 2004. 152 с.

27. Денисова Т. А. Покарання: кримінально-правовий, кримінологічний та кримінально-виконавчий аналіз: монографія. Запоріжжя: Вид-во КПУ, 2007. 340 с.

28. Денисова Т. А., Павлов В. Г. Кримінально-виконавче забезпечення виконання покарань у виді позбавлення волі: теоретичні та прикладні проблеми: монографія. Чернігів: Десна Поліграф, 2020. 376 с.

29. Дрьомін В. М., Ізовіта А. М., Марчук А. І. та ін. Кримінально-виконавче право: навчально-методичний посібник. Одеса: Гельветика, 2018. 112 с.

30. Дуюнова Т. В., Яковець І. С. Виконання покарання у виді довічного позбавлення волі: монографія. Харків: Право, 2015. 190 с.

31. Житник Г. В., Колб О. Г., Левченко О. Ю. Виконання та відбування покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю (за матеріалами органів пробації): монографія. Київ: ФОП Маслаков, 2018. 151 с.

32. Жолтані М. І., Колб О. Г., Копотун І. М. Релігійні організації і релігійне виховання як учасник кримінально-виконавчих правовідносин: монографія. Київ: ФОП Кандиба Т. П., 2018. 190 с.

33. Жолтані М. І., Колб О. Г., Копотун І. М. та ін. Релігійна організація як учасник кримінально-виконавчої діяльності в Україні: навчальний посібник. Одеса: ОДУВС, 2022. 162 с.

34. Забезпечення прав і свобод людини у процесі виконання кримінальних покарань: навчально-методичний посібник / укладач: Остапчук Л. Г. Чернігів: Десна Поліграф, 2021. 148 с.

35. Кернякевич-Танасійчук Ю. В. Кримінально-виконавча політика України: монографія. Івано-Франківськ: ПНУ ім. Василя Стефаника, 2019. 336 с.

36. Козій В. В., Петровська Л. О., Севрук Ю. Г. та ін. Пробація в Україні: науково-практичний посібник. Київ: НАПУ, 2018. 120 с.

37. Козлов П. П., Нікітін Ю. В., Стрелков Л. О. Режим виконання кримінальних покарань: монографія. Київ: КНТ, 2008. 272 с.

38. Колб І. О. Соціально-правова природа застосування в Україні до засуджених, позбавлених волі, заходів вгамування: монографія. Луцьк: Вид-во «Терен», 2019. 546 с.

39. Коломієць Н. В. Заохочення у кримінально-виконавчому праві: теоретико-прикладний аспект: монографія. Чернігів: [б.в.], 2017. 400 с.

40. Конопельський В. Я. Диференціація та індивідуалізація виконання покарання у

виді позбавлення волі: поняття, зміст, реалізація у кримінально-виконавчій діяльності України: монографія. Одеса: ОДУВС, 2014. 474 с.

41. Корабель М. Г., Шинкарьов Ю. В. Конфіскація майна як вид кримінального покарання: монографія. Харків: Право, 2018. 176 с.

42. Кримінально-виконавче право: кросворди / укладачі: Денисов С. Ф., Клещ О. В. Чернігів: Академія ДПтС, 2017. 229 с.

43. Кубрак Р. М., Лень В. В. Кримінально-виконавча характеристика засуджених з психічними відхиленням до позбавлення волі на певний строк: монографія. Дніпро: Видавець Біла К. О., 2018. 272 с.

44. Кубрак Р. М., Лень В. В. Засуджені з психічними відхиленнями до позбавлення волі на певний строк: стан, тенденції, перспективи: монографія. Дніпро: Видавець Біла К. О., 2019. 412 с.

45. Ліховіцький Я. О. Персонал органів та установ виконання покарань як суб'єкт виконання покарань в Україні: монографія. Луцьк: ПП Іванюк В. П., 2017. 556 с.

46. Марисюк К. Б. Майнові покарання в Україні (911–2001 рр.). Питання кримінально-правової політики: монографія. Івано-Франківськ: Вид-во ПНУ ім. Василя Стефаника, 2012. 336 с.

47. Михайлик Д. О., Тагієв С. Р. Процесуальні дії суду в кримінально-виконавчому процесі України: монографія. Чернігів: Десна Поліграф, 2019. 176 с.

48. Михалко І. С. Забезпечення принципу раціонального застосування примусових заходів і стимулювання правослухняної поведінки засуджених: монографія. Харків: Право, 2013. 200 с.

49. Мозгова В. А. Громадські роботи як вид покарання: теорія і практика: монографія. Київ: ВД «Дакор», 2014. 248 с.

50. Музика А. А., Письменський Є. О., Яковець І. С. та ін. Інститут помилування в Україні та світі: монографія. Київ: ФОП Кандиба Т. П., 2018. 174 с.

51. Ніколаєнко Т. Б. Теоретико-правові засади призначення та виконання спеціальних покарань щодо військовослужбовців: монографія. 2-ге видання, доповнене. Харків: Право, 2019. 520 с.

52. Новікова К. А. Обмеження свободи як вид покарання: монографія. Харків: Право, 2019. 288 с.

53. Новосад Ю. О. Прокуратура України як учасник кримінально-виконавчої діяльності: монографія. Луцьк: ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2019. 462 с.

54. Осауленко А. О. Законодавчі основи становлення та розвитку кримінально-виконавчої системи України (1990–2005 рр.): монографія. Київ: Вадекс, 2019. 450 с.

55. Пироженко О. С. Покарання, що обмежують майнові права засуджених за кримінальним правом України: монографія. Харків: Ніка Нова, 2012. 294 с.

56. Пономаренко Ю. А. Загальна теорія визначення караності кримінальних правопорушень: монографія. Харків: Право, 2020. 720 с.

57. Попрас В. О. Штраф як вид покарання за кримінальним правом України: монографія. Харків: Право, 2009. 224 с.

58. Право на охорону здоров'я та медичну допомогу в установах виконання покарань і слідчих ізоляторах: сучасний стан і перспективи: Інформаційно-аналітичний дайджест / упорядники: Гальцова О. В., Степанюк А. Х., Яковець І. С. та ін. Харків: Юрайт, 2022. 216 с.

59. Прасов О. О. Забезпечення немайнових прав осіб, засуджених до позбавлення волі (кримінально-виконавчі засади): монографія. Запоріжжя: Вид-во КПУ, 2020. 406 с.

60. Про застосування амністії в Україні: Закон України від 01.10.1996 р. № 392/96–ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 48. Ст. 263.

61. Про затвердження Порядку здійснення заходів щодо поведіння з військовополоненими в особливий період: Постанова Кабінету Міністрів України від 17.06.2022 р. № 721. *Офіційний вісник України*. 2022. № 53. Ст. 3074.

62. Про затвердження Порядку здійснення нагляду та проведення соціально-виховної роботи із засудженими до покарань, не пов'язаних з позбавленням волі: Наказ Міністерства юстиції України від 29.01.2019 р. № 272/5. *Офіційний вісник України*. 2019. № 14. Ст. 525.

63. Про затвердження Порядку тримання військовополонених: Постанова Кабінету Міністрів України від 05.04.2022 р. № 413. *Офіційний вісник України*. 2022. № 31. Ст. 1649.
64. Про попереднє ув'язнення: Закон України від 30.06.1993 р. № 3352–ХІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 35. Ст. 360.
65. Про пробацію: Закон України від 05.02.2015 р. № 160–VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 13. Ст. 93.
66. Пузирьов М. С. Порівняльний аналіз виконання покарання у виді позбавлення волі на певний строк в Україні та зарубіжних країнах: монографія. Київ: ВД «Дакор», 2018. 514 с.
67. Пузирьов М. С. Реалізація виправними колоніями принципу диференціації та індивідуалізації виконання покарання у виді позбавлення волі на певний строк: монографія. Київ: ВД «Дакор», 2014. 300 с.
68. Резніченко Г. С. Особливості виконання і відбування покарання у виді позбавлення волі щодо засуджених жінок: монографія. Одеса: ОДУВС, 2009. 173 с.
69. Таволжанський О. В. Соціально-виховна робота із засудженими до позбавлення волі: монографія. Харків: Право, 2015. 192 с.
70. Ткачова О. В. Виконання покарань у виді виправних і громадських робіт: монографія. Харків: Право, 2010. 192 с.
71. Трубников В. М., Чеботарева Ю. А. Правовий статус засуджених до позбавлення волі: монографія. Харків: ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2006. 372 с.
72. Трубников В. М., Шинкарьов Ю. В. Арешт як вид кримінального покарання та особливості його застосування: монографія. Харків: Харків юридичний, 2007. 288 с.
73. Устюжанінова О. Т., Шкута О. О. Державна кримінально-виконавча служба України: теорія і практика: монографія. Херсон: ВД «Гельветика», 2021. 216 с.
74. Черненко М. П. Виконання майнових покарань: монографія. Харків: СПД ФО Вапнярчук Н. М., 2006. 176 с.
75. Човган В. О. Обмеження прав в'язнів: правова природа та обґрунтування: монографія. Харків: Права людини, 2017. 608 с.
76. Човган В. О. Пенітенціарна система України та стандарти Європейського комітету з запобігання катуванням. Харків: Права людини, 2020. 400 с.
77. Шкута О. О. Пенітенціарна система України: теоретико-прикладна модель: монографія. Херсон: ВД «Гельветика», 2017. 366 с.
78. Ягунов Д. В. Заборона катувань: практика Європейського суду з прав людини, стандарти та практика Європейського комітету з питань запобігання катуванням. Тьубінген; Одеса: Фенікс, 2023. 604 с.
79. Ягунов Д. В. Пенітенціарна політика як складова соціального контролю: монографія. Одеса: Фенікс, 2020. 674 с.
80. Яковець І. С. Первинна класифікація засуджених до позбавлення волі та їх розподіл в установи виконання покарань: монографія. Харків: Кроссрууд, 2006. 208 с.
81. Яковець І. С. Теоретичні та прикладні засади оптимізації процесу виконання кримінальних покарань: монографія. Харків: Право, 2013. 392 с.
82. Яцишин М. М. Історико-правові засади кримінально-виконавчої політики України: монографія. Луцьк: ВНУ ім. Лесі Українки, 2010. 440 с.

Інформаційні ресурси в мережі Інтернет:

1. Веб-портал інформаційно-пошукової правової системи «ЛІГА-ЗАКОН». URL: <https://ips.ligazakon.net>.
2. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України. Розділ «Рішення уряду». URL: <https://www.kmu.gov.ua/npasearch>.
3. Офіційне інтернет-представництво Президента України. Розділ «Документи». URL: <https://www.president.gov.ua/documents/all>.
4. Офіційний веб-портал Академії Державної пенітенціарної служби. URL: <https://academysps.edu.ua>.
5. Офіційний веб-портал Верховної Ради України. Розділ «Законодавство України». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws>.

6. Офіційний веб-портал Державної кримінально-виконавчої служби України.
URL: <https://kvs.gov.ua>.
7. Офіційний веб-портал Міністерства юстиції України. Розділ «Нормативно-правова база». URL: <https://minjust.gov.ua>.
8. Офіційний веб-портал Національної академії правових наук України.
URL: <http://www.apnu.kharkiv.org>.
9. Офіційний веб-портал Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського.
URL: <http://www.nbuv.gov.ua>.
10. Офіційний веб-портал Національної бібліотеки України імені Ярослава Мудрого.
URL: <https://nlu.org.ua>.
11. Офіційний веб-портал «Судова влада України». URL: <https://court.gov.ua>.